

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نیز در این دست و پست و سبزه هر یکی بر فلکی از اذن نهم ثبت شد و فلک
 یغریسی بود و تریقی اقی و معنوی سارا بود و بر وی قنص و بهری سده سبزه چاند و بجای بود
 فو شد قنص برش بقولی ابو رحمان و سبزه سی و نه فرسنگ و نیم و تریقی
 قنص چنانکه از سبزه فی حکیم گفته بود و دایره چیده بر سبزه سی و نه فرسنگ بود و برش
 برادر دوه فرسنگ بود و بعد از این از زمین بقولی ابو رحمان و سبزه سی و نه فرسنگ
 و دویست و نود و پنج فرسنگ و برین دویست و نه فرسنگ و دویست و نه
 و هشت هزار دو و دویست و نود و نه فرسنگ بود و فرسنگی از این باشد چون حرکت فلک
 در سبزه و فلک شبکو در کسری و دوری میکند و سبزه مندان یک شب در این
 سبزه دو و سه و چهار دقیقه و چهار ده دقیقه گفتند ازین و ازین فرسنگ مندان
 و سبزه و سبزه مندان و اگر چه قنص بر سر سبزه مندان سبزه مندان و سبزه مندان
 سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان
 و گفتند فرسنگ سبزه مندان که معانی خواهد آمد ازین فرسنگ مندان و چون فلک
 بزرگتر است هر چند حالت است از این سبزه مندان و چون فلک بزرگتر است
 از این سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان
 و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان
 کان و بر روی هر یک و تریقی یغریسی و معنوی سارا بود و بر وی قنص و بهری سده سبزه چاند و بجای بود
 قنص برش بقولی ابو رحمان و سبزه سی و نه فرسنگ و نیم و تریقی
 قنص چنانکه از سبزه فی حکیم گفته بود و دایره چیده بر سبزه سی و نه فرسنگ بود و برش
 برادر دوه فرسنگ بود و بعد از این از زمین بقولی ابو رحمان و سبزه سی و نه فرسنگ
 و دویست و نود و پنج فرسنگ و برین دویست و نه فرسنگ و دویست و نه
 و هشت هزار دو و دویست و نود و نه فرسنگ بود و فرسنگی از این باشد چون حرکت فلک
 در سبزه و فلک شبکو در کسری و دوری میکند و سبزه مندان یک شب در این
 سبزه دو و سه و چهار دقیقه و چهار ده دقیقه گفتند ازین و ازین فرسنگ مندان
 و سبزه و سبزه مندان و اگر چه قنص بر سر سبزه مندان سبزه مندان و سبزه مندان
 سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان
 و گفتند فرسنگ سبزه مندان که معانی خواهد آمد ازین فرسنگ مندان و چون فلک
 بزرگتر است هر چند حالت است از این سبزه مندان و چون فلک بزرگتر است
 از این سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان
 و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان و سبزه مندان
 کان و بر روی هر یک و تریقی یغریسی و معنوی سارا بود و بر وی قنص و بهری سده سبزه چاند و بجای بود
 قنص برش بقولی ابو رحمان و سبزه سی و نه فرسنگ و نیم و تریقی
 قنص چنانکه از سبزه فی حکیم گفته بود و دایره چیده بر سبزه سی و نه فرسنگ بود و برش
 برادر دوه فرسنگ بود و بعد از این از زمین بقولی ابو رحمان و سبزه سی و نه فرسنگ
 و دویست و نود و پنج فرسنگ و برین دویست و نه فرسنگ و دویست و نه
 و هشت هزار دو و دویست و نود و نه فرسنگ بود و فرسنگی از این باشد چون حرکت فلک

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فردی و صفت از سنگ و دروغش و چون سر علی خضر پیش از او که در وقت
تخت از این در است و در این روز و در این وقت و در این وقت و در
مروغش و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
مزار و مهند و شست و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
یکبار و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
نهاد و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
در این وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
از قول ابو یحیی و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
حال و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
از وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
مقابل و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
باز و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
سعادت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فی اربع سنه اثنا فی سنه اثنا فی اربع

سنه الخامس سنه السادس سنه السابع سنه الثامن سنه التاسع

سوی اربعه و بقول ابو الحسن مع الحقیقہ ۱۰۶۹ فی الاول فی اثنا

فی اثنا سنه اربع فی الخامس فی السادس فی سابع فی الاول

فی سابع فی اثنا فی الخامس فی السادس فی سابع بقول ابو الحسن

سوی اربعه و بقول ابو الحسن مع الحقیقہ ۱۰۶۹ فی

الثلث فی اربع فی الخامس سنه السادس سنه السابع

صل بر صفت کوسه بنده شناع دارم مخدر با پس اولست چنانکه در این تصویر

اولش در پنج خاص سادوس در ثلث رابع خاص
سادوس در ثلث رابع خاص سادوس در ثلث
بر صفت کینه - بلا این کاوست ثلث بریده سر بزرگ در سینه و بر جم جاسه

اول ثلث رابع خاص سادوس در ثلث رابع

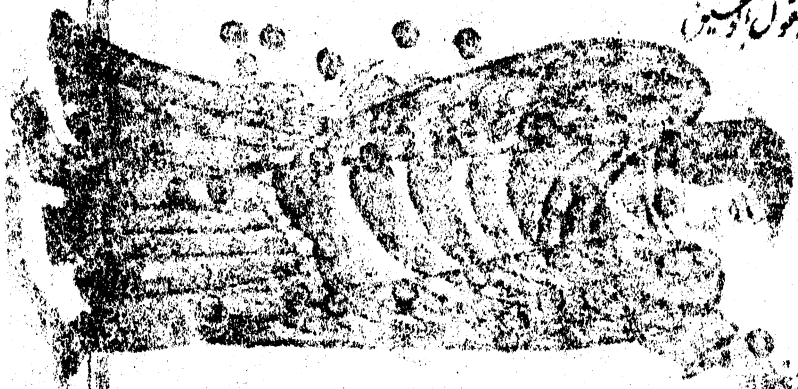
نامی سادس از سده کوکب بنام فی سائر و شجره کوکب بن نام
 خاص در آن فی سائر سده کوکب از سده کوکب سده کوکب
 سده کوکب از سده کوکب سده کوکب سده کوکب سده کوکب
 سده کوکب سده کوکب سده کوکب سده کوکب سده کوکب

نامی سادس از سده کوکب بنام فی سائر و شجره کوکب بن نام
 خاص در آن فی سائر سده کوکب از سده کوکب سده کوکب
 سده کوکب از سده کوکب سده کوکب سده کوکب سده کوکب
 سده کوکب سده کوکب سده کوکب سده کوکب سده کوکب

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
لنا حكمة وعلما وهدى ورحمة
وهدى ورحمة وهدى ورحمة
وهدى ورحمة وهدى ورحمة

[illegible]

اولاد و اولاد و اولاد و اولاد

محل کتابت

100 100 100

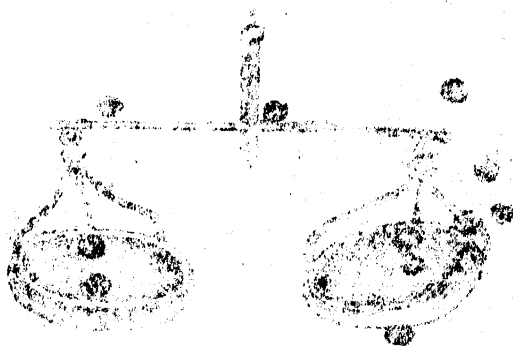
4. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* contents were determined by the method of Arar and Collins (1971).

1990

فارس   دیوس   میزان جوان

تیر روز است که مشغول بودی که در این تیر روز چه چیز بدانی از خود بدانی

بقول ابو ريحان بن بقل ابو حسين

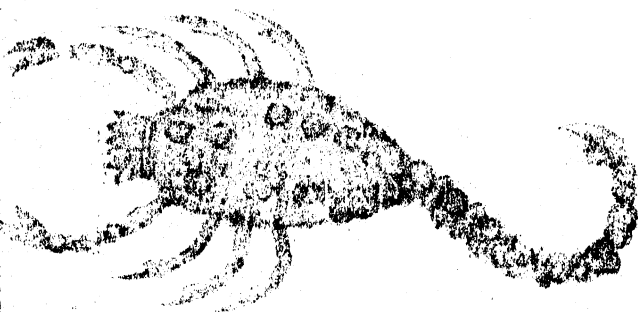
نامی ملک راج فاس سادس

نامی ملک راج فاس ابوریحان انصاری دوم کرخه بنت اگوس

نامی ملک راج فاس ابوریحان انصاری دوم کرخه بنت اگوس

نامی ملک راج فاس ابوریحان انصاری دوم کرخه بنت اگوس

ابوریحان

پنجاه لیکن راج نامی ماهی
 عقیق نمک راج نامی ماهی
 سادس ماهی ماهی ماهی
 از جدم ماهی ماهی ماهی
 و صد و پنجاه ماهی ماهی ماهی

ماهی ماهی ماهی ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی

دینک یاج فاص سہیں شکیں ساکت لا صوت بریت ہوئی
خود پر خیز و این کس انکوں پر غصہ نہ تھا بھل اور جان ۔

[illegible]

میرزا محمد علی خان صاحب دہلی دربار
خانہ کتبہ خانہ کتبہ خانہ کتبہ خانہ کتبہ

نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن

نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن
نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن
نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن

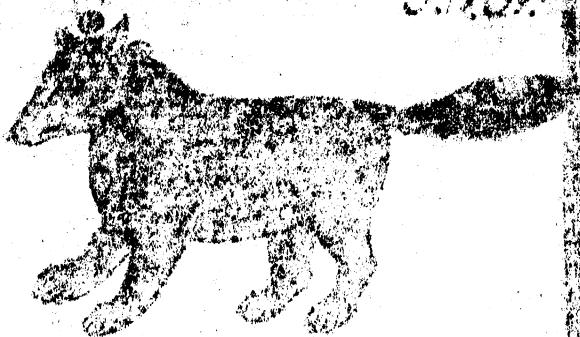
نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن

نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن

نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن

نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن نہال و بجن

و این قزوین شگفتی است بقطب شمالی و کوهش در خوار و سه طایفه از ایشان
 بزرگ و کوچک

نامی ملک جامع خاص و نامی ملک
 خاص و نامی ملک جامع و نامی ملک
 خاص و نامی ملک جامع و نامی ملک
 خاص و نامی ملک جامع و نامی ملک
 خاص و نامی ملک جامع و نامی ملک

و نه تڻاڪ راج خاص سا وڻ ڇڏي ڪو نه ٿا سڀ
 تڻاڪ راج خاص وڻ ڇڏي سڀ وڻ سڀ وڻ
 ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي
 ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي
 ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي

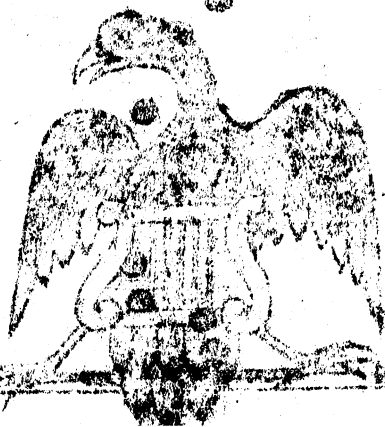

تڻاڪ راج خاص ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي
 ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي ڪاٺي

شش تن از دامنش بر سجده کردند شهابی در آسمان و کواکبش در عرض بود
 و در قامت برزخ بستند

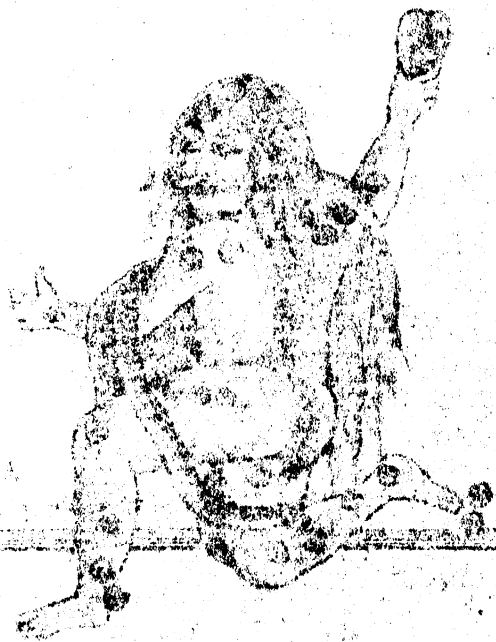
تا پشت رابع خامس و شش و هفت و بعضی گشت آزادانه و گنج
 روی سازند و در بعضی و نه و ده و یازده و پانزده و بیست و یک
 و در بعضی بیست و دو

اولی نامت باج خاص
 و عظم کسرتان گویند مانند جایت برست خالی می بر کینه او کیش و زین
 عقر بنده و در بخش مهر است از جوانی او و یلان
 بول او حسین

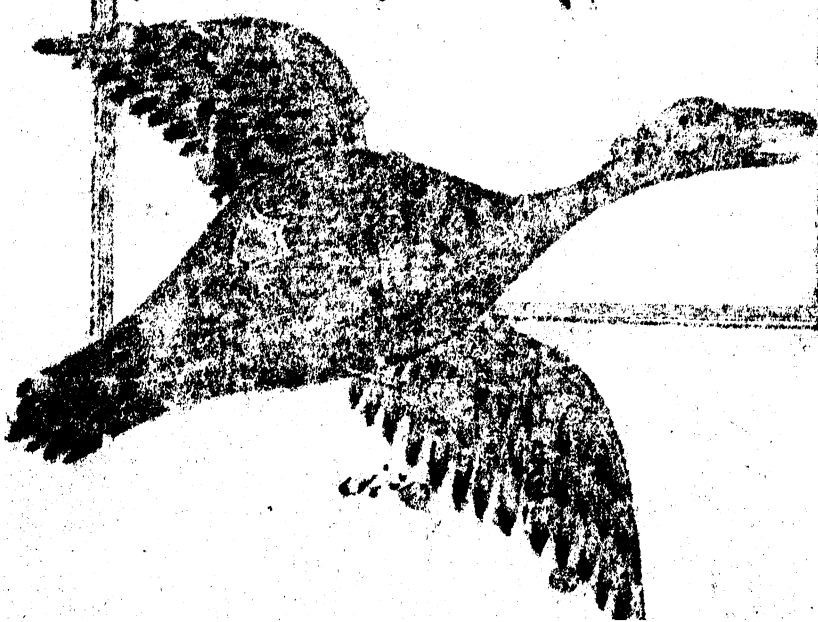
نانی باج خاص
 زانو زانو که کشن و در این و در آن و خوس در بول و بون و بون و بون

نهمین راجع خاص به اسب و اسب نهمین راجع خاص
 به اسب و اسب نهمین راجع خاص به اسب و اسب
 نهمین راجع خاص به اسب و اسب نهمین راجع خاص
 به اسب و اسب نهمین راجع خاص به اسب و اسب

دهمین راجع خاص به اسب و اسب دهمین راجع خاص
 به اسب و اسب دهمین راجع خاص به اسب و اسب
 دهمین راجع خاص به اسب و اسب دهمین راجع خاص
 به اسب و اسب دهمین راجع خاص به اسب و اسب

به ستم تو شهادت رسیدم
 به ستم تو شهادت رسیدم
 به ستم تو شهادت رسیدم
 به ستم تو شهادت رسیدم

ای که در این عالم هستی
 ای که در این عالم هستی
 ای که در این عالم هستی
 ای که در این عالم هستی

دهن بی شکر و باغ غنیمت سادوس شکر بشاوش
 و در حاکم و در حاکم و در حاکم و در حاکم و در حاکم
 و در حاکم و در حاکم و در حاکم و در حاکم و در حاکم

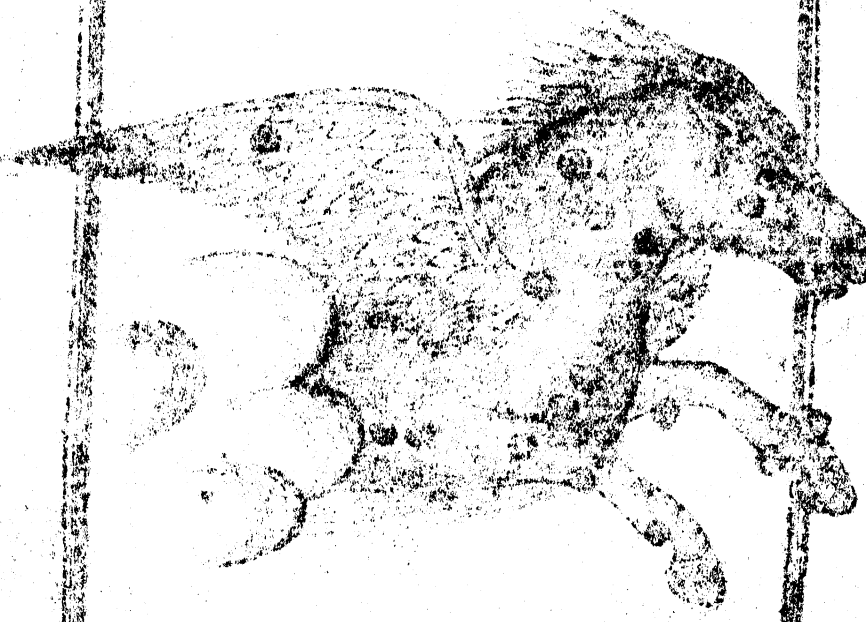

دهن بی شکر و باغ غنیمت سادوس شکر بشاوش
 و در حاکم و در حاکم و در حاکم و در حاکم و در حاکم
 و در حاکم و در حاکم و در حاکم و در حاکم و در حاکم

سنه ١٠٠٠ هجری قمری
 در روز دوشنبه ١٠٠٠ هجری قمری
 در شهر کابل
 در روز دوشنبه ١٠٠٠ هجری قمری

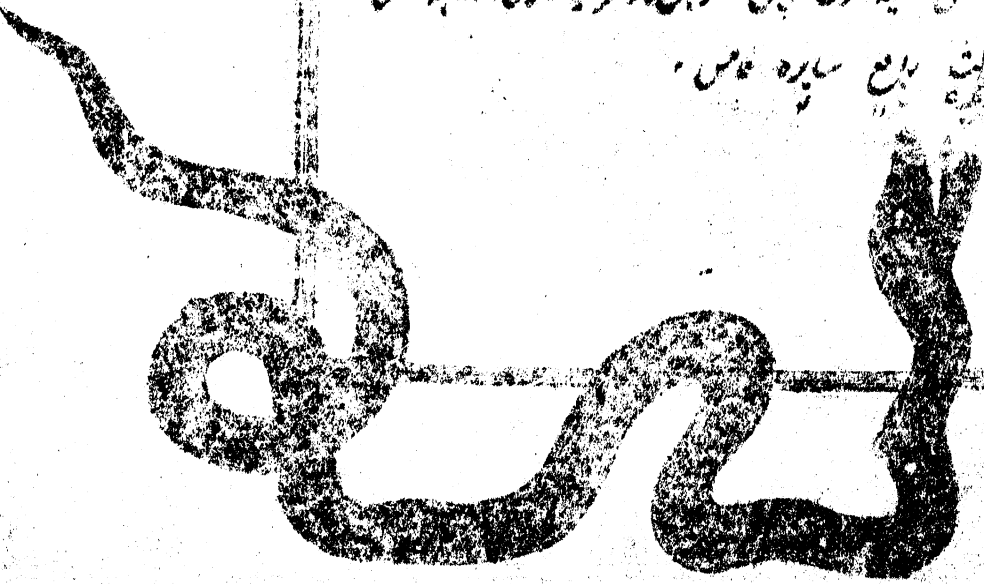
در روز دوشنبه ١٠٠٠ هجری قمری
 در شهر کابل
 در روز دوشنبه ١٠٠٠ هجری قمری

کاشد از پیش در طرب و قشای او

تألیف رابعه کمالیه باریه خدایه
سلسله شورش از پیش از کوهش در طرب و قشای او

تألیف رابعه ساره عاصیه

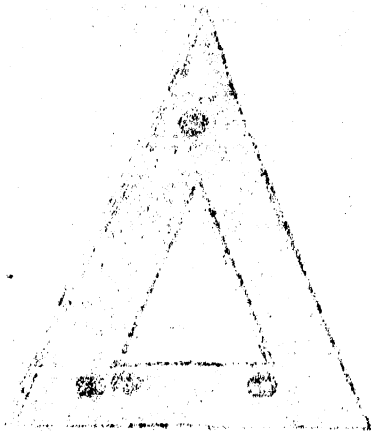
قلم انفرس شده که در کتبش در برج و در نقش صورت است

و اربع خاسته که در کتبش در برج و در نقش صورت است
 و در کتبش در برج و در نقش صورت است

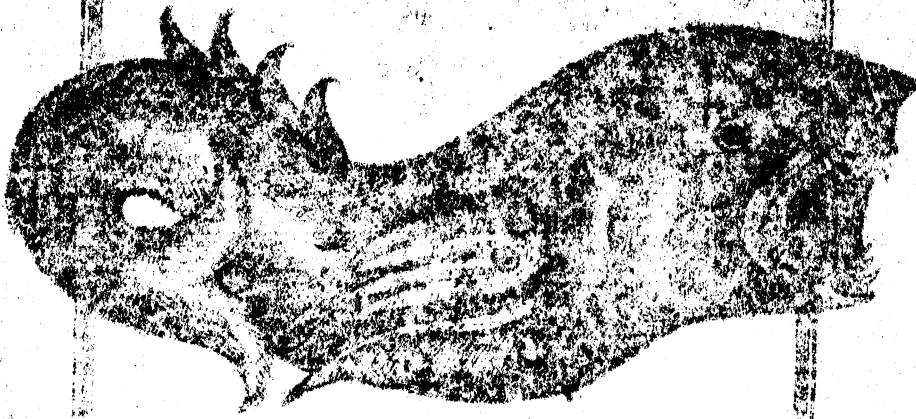

امانی مکتبہ جامعہ اسلامیہ کراچی
 پتہ: محلہ کھارو، تحصیل کراچی، ضلع کراچی
 جملہ رسائل و کتب کے لیے

اس کتاب کے مصنف مولانا محمد رفیع الدین صاحب
 فی الاول فی اثبات فی الارض فی الارض
 فی الارض فی الارض فی الارض فی الارض
 فی الارض فی الارض فی الارض فی الارض
 فی الارض فی الارض فی الارض فی الارض
 فی الارض فی الارض فی الارض فی الارض

و گویند که در وقت جنگ و فتنه را از دهنش می‌آید و بگوید ای کبریا

و گویند که در وقت جنگ و فتنه را از دهنش می‌آید و بگوید ای کبریا
و گویند که در وقت جنگ و فتنه را از دهنش می‌آید و بگوید ای کبریا

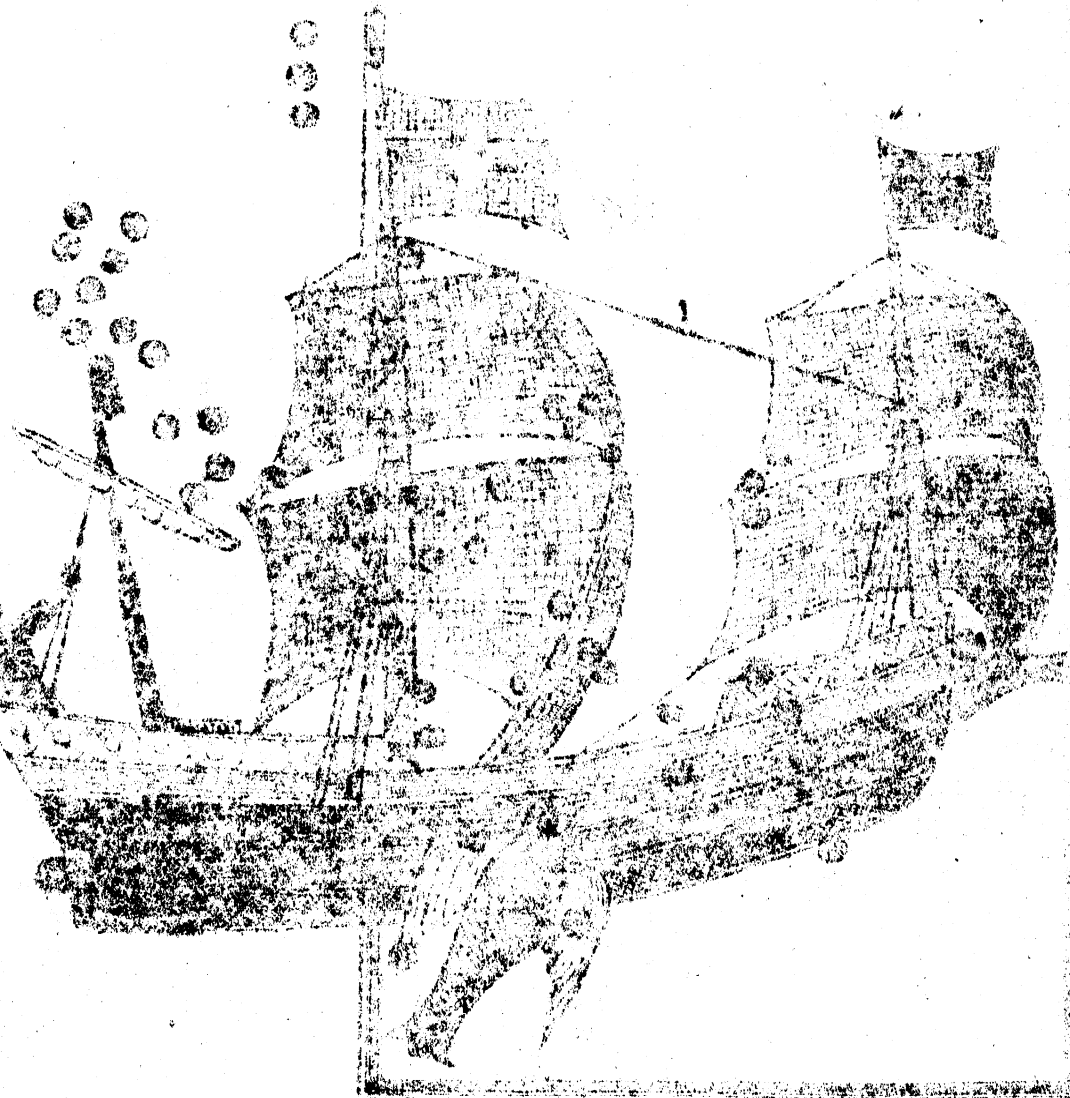
و گویند که در وقت جنگ و فتنه را از دهنش می‌آید و بگوید ای کبریا

و گویند که در وقت جنگ و فتنه را از دهنش می‌آید و بگوید ای کبریا

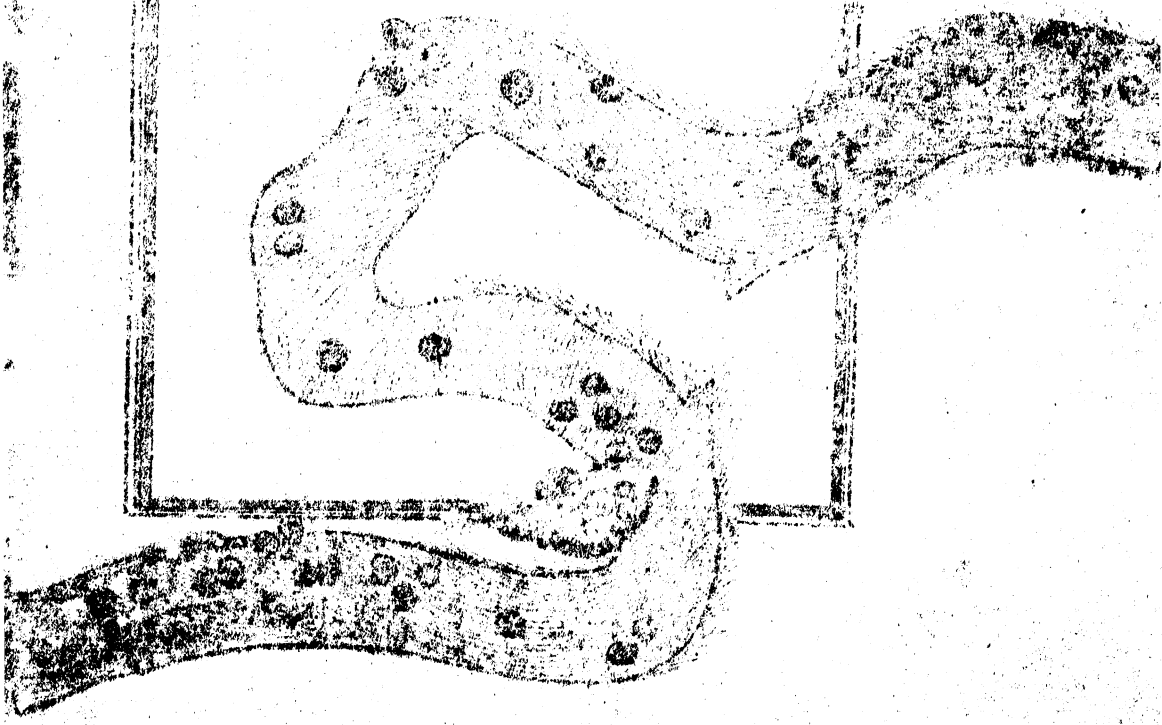
احمد علی
نائب
راجہ محمد
۱

مفت مولانا مفتی ابوالکلام آزاد
دعوتِ اسلامی

اول یانی ملک و پسران خاص
بر مصلحت و تقاضای جوی و پسران
و در حق صورت افرو

مردم بیاد دارند که در قریب سال ۱۱۰۰

در کابل در کوهستان و در کوهستان کابل

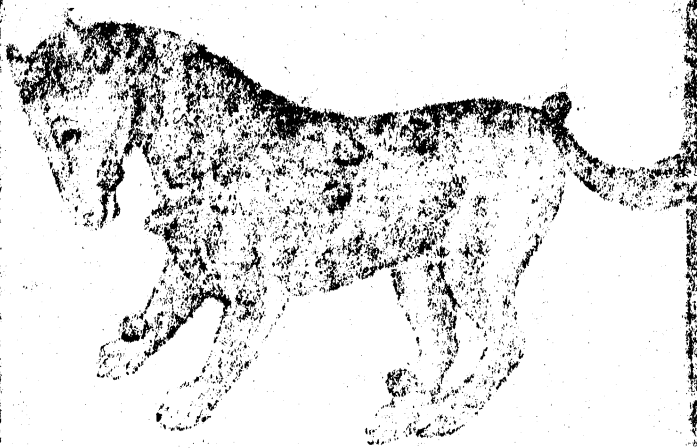

در کابل در کوهستان و در کوهستان کابل

در کابل در کوهستان و در کوهستان کابل

در این کتاب که در پیشانی هر یک از این
 کتابها در هر یک از این کتابها

در این کتاب که در پیشانی هر یک از این
 کتابها در هر یک از این کتابها
 در این کتاب که در پیشانی هر یک از این
 کتابها در هر یک از این کتابها

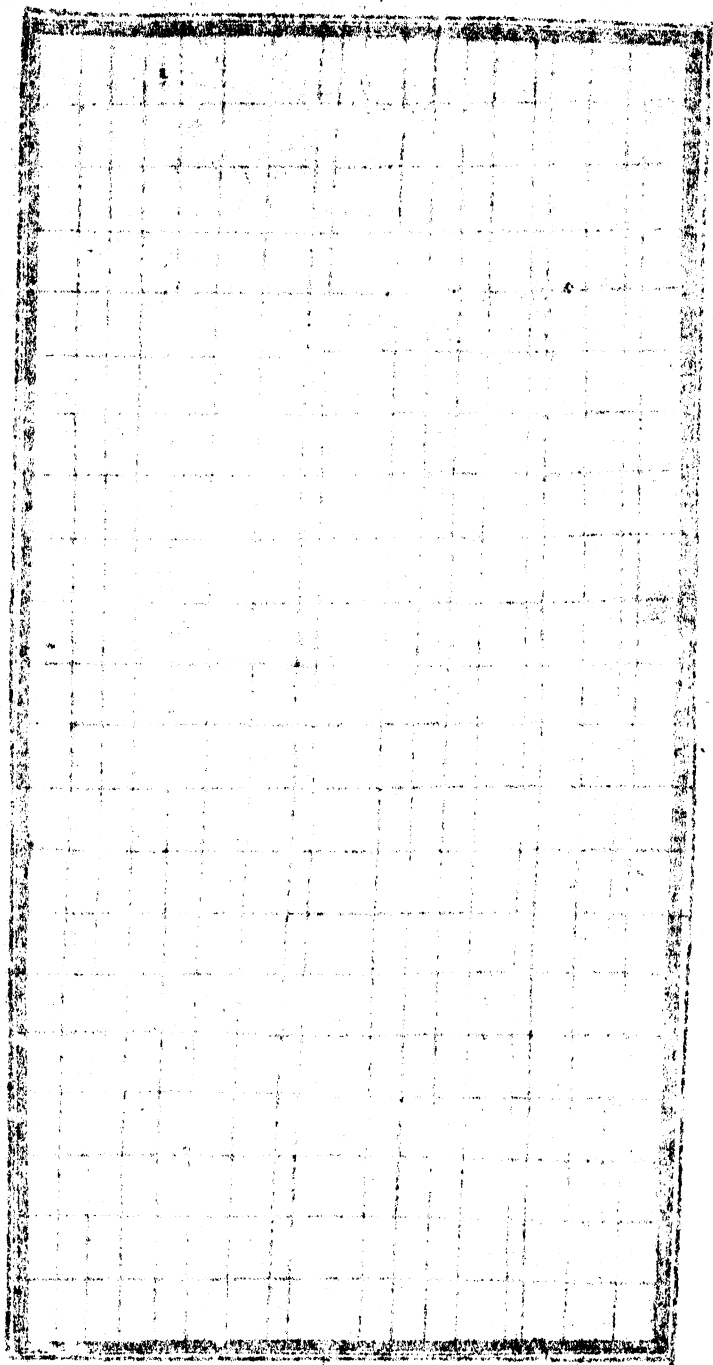

مدرسه علمیه نجف - کلاس - الفقهیه و اصولیه و فقهیه
و اصولیه و فقهیه و اصولیه

جول ۱۳۰۰

[illegible]

10

[illegible]

[illegible]

34

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام في ليلة القدر
في شهر رمضان المبارك
وأنزل فيه آياته العظمى
التي هي سر الكون والخلق
والعقل والفكر
والعلم والحكمة
والنور والهدى
والرحمة والمغفرة
والجنت والنار
والجنة والنار
والجنة والنار

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم
البرهان على
حقائق
الدين
والعلماء
الذين هم
المرجع
في كل
شأن
الدين
والدنيا
والآخرة
والصلاة والسلام
على
سيدنا محمد
وآله
الذين هم
البرهان
على
حقائق
الدين
والعلماء
الذين هم
المرجع
في كل
شأن
الدين
والدنيا
والآخرة

[illegible]

انجمن

[illegible]

74

[illegible]

[illegible]

نام و نام خانوادگی: ...
 محل تولد: ...
 تاریخ تولد: ...
 شماره شناسنامه: ...
 نام پدر: ...
 نام مادر: ...
 نام همسر: ...
 نام فرزندان: ...
 نام و نام خانوادگی: ...
 محل تولد: ...
 تاریخ تولد: ...
 شماره شناسنامه: ...
 نام پدر: ...
 نام مادر: ...
 نام همسر: ...
 نام فرزندان: ...

[illegible]

[illegible][illegible]

_____

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1980

[illegible]

تجدد و اصلاح در ایران

1980

154-1041

تبریکات

منه و منتهى كماله و جلاله و عظمته

اگر کسی اندک مبلغ بزرگوار و مروتانه بخواهد بپردازد و آن را بخواهد بپردازد

المسلمين في جميع بلادهم

فوت و زنده ماندن و غیره را در این کتاب مذکور است.

و بعد از این که در این مقام رسید و در این مقام بود که

از سوی دیگر، این پژوهش‌ها نشان می‌دهد که با افزایش سن، میزان مصرف مواد مخدر و الکل در میان جوانان کاهش می‌یابد. این امر می‌تواند به دلیل افزایش آگاهی و مسئولیت‌پذیری در سنین بالاتر باشد.

برای این که در این کتاب، ما را در این باره آگاه سازد.

1944

از من مقرر نمی گویید

تاریخ و جغرافیہ و ہندوستان و ہندوستان کی تاریخ

کتابخانه عمومی

مراجهت شد و در این کتاب به شرح و تفصیل در این باب

اداره و در هر یک از اینها یک نفر است که به نام رئیس اداره

که در غریب از دانش - نه پند و نبوغ بود و نه دین و دیندار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کتابت در سبیل علم و دانش

و این در مورد علم و دانش است

مدرسه علمیه

[illegible]

[illegible]

در باب سوره نوح
در این سوره که درین عهد است
آقای دهر است و درین
آقای دهر است و درین
آقای دهر است و درین
آقای دهر است و درین
آقای دهر است و درین

و بعد از آن

در این سوره که درین عهد است
آقای دهر است و درین
آقای دهر است و درین
آقای دهر است و درین
آقای دهر است و درین
آقای دهر است و درین

[illegible][illegible]

باب اول در بیان
 احوال و عیال
 و تحصیل علم
 و ترویج کمال
 و ترویج کمال
 و ترویج کمال
 و ترویج کمال
 و ترویج کمال
 و ترویج کمال

در نهالی که آفتاب در حال جاری بود و در پنج مرتبه شاد و شادمانه گویا
ملاک این پنج حالت و هر طرف چهار توت و ده توت پلنگ و دو توت چوین

[illegible]

[illegible]

و تخته قوت و مقامی حاصل می شود که بجهت آن بود اگر چه اگر هم بود آنرا بکفیل کند و در کمره
و اگر چه معتدل بود و قوت داشت ثواب آنرا در و کرد و اندک گفت و تعلقات را با
و سرور و نفعی و شگفتی آنرا باز کرد و اندک بود باشد و اگر گفت اندک بود و اندک
و نفعی با آن نباشد یا کم باشد یا بحدی نام و اگر گفت بسیار بود یا اندک بود یا در می خست
بر نیز و کسب یا نسیب و بیهوشی از کثرت قوت و کثرت آن اگر چه بود و اگر
معتدل بود یا در میان بود و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود
عصر در آن بود و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود
و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود
و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود و اگر چه در میان بود

42

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

این کتابی در اثبات خرد و ادله اندی که کوشش نمودیم به مطلق حق است و به دلیل
 بر این بود که در این کتابی که در مورد خداوند و جهان و انسان و حیوانات و
 و دیگران که در این کتابی که در مورد خداوند و جهان و انسان و حیوانات و
 به قلم محمد علی احمدی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

میں نے

[illegible]

04/12/19

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چند دغنی گفته جدا بگویند که عده مثل زیاد باشد
سخی که بگویند سر و دوزخ و این که با هر اولی مثل
سخی یکی است که بر سر و پا چیده و اگر بزرگتر از آن که در یک
بر گردن هر جانور که جفت داشته اند آن جانور آن عده در میان
سویا بدهد خود بر گردن هر جانور که بزرگتر از آن جانور است
بسیار و سرخ و دوزخ و کینه و بیاید و بپوشانند که هر یک
بود و در بدن نمک است و به او سبک تر اگر در معدن بعد از رحمت عود
نوز و از هر دوزخ و سبک نمک که به جای گشته و اندک اگر هم بدان
مکمل و آن بدهد و بر سر آن نوز شود و سبک است است بدهد و
و سبک در آن و سبک بیاید و دفع کرم و بیاورد که
ما در کوشیم مردم نو فرود و در هر جانور و سبک که در
سخی سبک است مثل سبک و دریا چیده و باز این سخن کرده بر طایفه
و این سخن است و این و سبک است و سبک است و سبک است و سبک است
و این کرم و سبک است که در سبک است و در سبک است و سبک است
کرم و سبک است و سبک است و سبک است و سبک است و سبک است
بسی که بدهد و سبک است و سبک است و سبک است و سبک است
آتش است و سبک است و سبک است و سبک است و سبک است
و سبک است و سبک است و سبک است و سبک است و سبک است

[illegible]

والتاريخ

[illegible]

地

[illegible]

الحمد لله

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

پیر بنی علی ابن عبیدہ ثانی از نوری فرمودی
و در تفسیر خود، اوستی از رسول علی علیه السلام

و سلم بر اینست که
در تبت بزرگ و نمره ایش آمد بچرخان شمشیر
فرود آمد و بچرخان و بچرخان و بچرخان و بچرخان
فراوان و در این میان و در این میان و در این میان
که در این میان و در این میان و در این میان
فراوان و در این میان و در این میان و در این میان
مهر و در این میان و در این میان و در این میان
فراوان و در این میان و در این میان و در این میان
مهر و در این میان و در این میان و در این میان
فراوان و در این میان و در این میان و در این میان
مهر و در این میان و در این میان و در این میان

34

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
خمس از کوی تبیب انحصار نمایند آن در است بنده و دوم و در بدینچه اول می نمود
و ده اتوبه و همچنان با کجده مغشور و نند با عمل غریبه می بود و آن سوره و سوره الفجر
و در پنج نازک غایت و آن کرم نخستیم بیستم و دوم فوت سوره و کجده و ده
در کل بجایست نازیده اش در ش در سیده اش خبری بود و معش سر در ش
و بیشتر در آن وقت که تا آن که با طبع موافق تر باشد و در برود یک شیش
نوشته ای که گویند سر در ش بیستم و اول و ننگ بدوم تا بعضی است
و در پنج سوره ای که در ش بیستم و اول و ننگ بدوم تا بعضی است
فی القرآن و نه بخالیان از حضرت علی علیه السلام و آن که در ش بیستم و اول
و در ش بیستم و اول و ننگ بدوم تا بعضی است

و اعوذ بحکیم
حضرت زکریا علی اله علیه و آله و سلم و سوره اول
و هم از رسول علی اله علیه و آله و سلم و سوره اول
و در ش بیستم و اول و ننگ بدوم تا بعضی است
و در ش بیستم و اول و ننگ بدوم تا بعضی است

[illegible]

100

100

[illegible]

41

[illegible]

عقیدت در جیب الحکومت که یکدیگر زمان در این صحنه که آن زمان
در میان خودی و غیر خودی و این زمان به هم می رسد و این زمان که در
آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در آن زمان به این صفت
درخت و غیره که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
اعتدال و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
فره این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
کوین است چرا که این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
صافیت با آن زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
کوین و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
بر یکدیگر و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
مفسر و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
نایل کند و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
که است و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
نوش که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
بدون هر چند و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
نم بود و این زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در
زمانه آن زمان که در آن زمان به این صفت می رسد و این زمان که در

[illegible]

و نه از این جهت است که شمشیر بر چاقو اولی مشک بودم نه از آنکه شخص است
فصل است چون بر این بحث کند مشفق بر کسی که آنرا بدیده پسندد یا بخندد و نه از
وضع عفت و تقوی و نه از وفای او بهر وجه اسیر کند و نه از آنکه او را بر سر و نه از آنکه
او را بر شکم بزرگ میزند و نه از آنکه یکمین تنبوی از تن او می کشد و نه از آنکه
و نه از آن پاک کننده و واقع خیال آن که او را قوت دفع دهد و علم او را بکشد
و نه از آن یک نوع آفت است یعنی از آن

و از آن نوعی و بکشت که قوی خواهد و آن کرم خشک بر وجه کسم قالیج و از آن نوعی که
داده اش از اندرون بدن بردن باید کشید نافع بود و او را رول همین کنند و بکشت
بر پوست بود و بدستنی معصیه نافع است که بکشت از شکم بر میگویند و دفع معالجات
الصدور او را جدا کند و معشش را شش جمیع در پوست و بر سر و دفع و بکشت بر راجع او
و بکشت و بکشت کرم از کلس بر بدن آرد و بکشت از کینه را بکشد و بکشت معالجات معنی
معانی کند و سعدال بر دو کوبیده موافق بود و دفع کرم کوبیده و دفع کرم کوبیده از نباتات و از
خوابگاه کوره در قند شکر است بر این سبب که کرم کوبیده شکر کرم و در پوست بر بدن کرم
و در مسند باحد و در معده را بکشت چند کوبیده شکر سرخ تر بود و بکشت شکر کوبیده عاقلند شکر کرم
تر است و خشک است و در کوبیده و بکشت کوبیده شکر و بکشت شکر کوبیده شکر کرم کوبیده
بر وجه دوم سده کشت و او را بر روی معده و دفع کرم کوبیده بر روی معده و دفع کرم کوبیده
در دفع کرم کوبیده و او را بر روی معده و دفع کرم کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده
بسیار بر روی معده شکر کوبیده و دفع کرم کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده
خون کوبیده و از پینه خون پار و در معده کوبیده و دفع کرم کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده
نفع در بدن و از پینه شکر کوبیده و دفع کرم کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده
کرم در معده و دفع کرم کوبیده و دفع کرم کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده
آن است و در معده کرم کوبیده قطره چند از آن با شکر کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده
و او را در معده و دفع کرم کوبیده و دفع کرم کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده
اول و چند کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده شکر کوبیده

[illegible]

[illegible]

و وقت بخت بسبب خوشی غمی مهرش ازین میشت برکش بفرغ و در دهنش انداخته
ناله اش بت آرد و غشش دین بپیرنگند و بدو مار ازین گند و در مو و پوست و کرم و زهره
اول در جنبه بیضا رفتن زده است آدمی پس میزند و شربت آفتاب دارد و بر نفس و شکر
و نهانش هر یک بگویند ثمر و پیش در شکرش پیش خوشه باغها و بیدار نمر ازان و بیک
مغربات طغش با کور و انداز که چری با او پیش و در قنات و خوشه او در دگر و در
باه و در و شکرش و شربت آفتاب و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
در غر و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
ناله و کیشش و درون پاک اند و غمی بفرایند و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
بر و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
طهر و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
چو کشته با در گند و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
بر و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
درخت عراستجو با در گند و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در
بر استی و در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در قنات و خوشه او در دگر و در

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کلی عهد باشد چنانکه سیاه و دهن و چوین بر من کنه مرد بالی او میرفت و می
شکست و بعضی بر زمین خفته از افاق با شوی و است و با نوحه و گشتن شکوید
مقدوره نوی و دیگر قیاس اندر برده کرم و شکست بر رخ دوم در مهر و هند و نهان و شکست
میشم اجمالی بر دهن را میرد و سعادتی را کند و چون پس نیم کرم و نوزده شکست
نوی و دیگر قیاس هم در نوحی و دیگر قیاس می برین اندر شکست و در کاشن و شیرین است آن
سه شکست بر رخ دوم و شکست هم غفلان و در شکست شکست و در شکست و در شکست
تشنه می باشد و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
که در همه جا هست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
بزرگ و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
مرد و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
مرد و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
از در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
و آن در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
فامیش و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
و از در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست
در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست و در شکست

سینه در افواه باشد که درین پیدال فروری که برانج بپریم که در حدیثی میگوید
مخلون آنرا جاهون یعنی لعن خوانند از سینه که بیرون آید و بزرگ تر و بزرگ
نعت باشد و آنکه در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا بخفت از آن
عظیم که ماه است عقلمانی او را غرقوی و او را که گوشت بی استخوان و در قوی بدن
بشود که در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا بخفت از آن
کلی که در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا بخفت از آن
شبهه نش باشد و بعد از آنکه گوشت بی استخوان و در قوی بدن
توالید میدهد و اگرست حدیثی در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا
بشیر کشنی بود و اگر گوشت بی استخوان و در قوی بدن
بعد و بهت حال و حال نیز میسر شد و در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا
بشیر کشنی بود و اگر گوشت بی استخوان و در قوی بدن
چهار ربع شد و در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا
برابر نماید و از خواش حرکت کشنی در شیرین شود و در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا
رود زهره اش سرور بر بدن میگذارد و در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا
عاجت و بهت نمیشد و در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا
از صرع این شود و در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا
باز دارد و در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا
نقش اشخ برده و در حدیثی میگوید که هر کس که در این دریا

[illegible]

[illegible]

و در کمال رسانند چنانکه عقل و انقیاد و ذکیا و هجاست کمال و بلایه و خواهی آن
معمول در ضبط نوای آن عاجزانه و در هر صیغه که قصه این انواع مختلفه که بر یک شکل و در آن
بجمله در کمال قدرت خالق تعالی و تعجب و تقرر و محقق و سیرین آورد و در کلام مجید انجمنی
بدین سبب است که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
عقلی شعری و در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
نیز در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
شعری و در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
نوشته و شعری و در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
بجمله که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
بر در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
یا در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
حاصل می شود و در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
از این جهت و در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
سیرت و در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
روشنی و در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که
در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که در هر صیغه که

[illegible]

چنین میگفته این سخن شیرین بسیار با تو تشبیه باید که آن طایفه را نگاه کند و ملاحظه فرماید
باز باین آواز سرخورد پانی آواز خوشی شروع و در سینه و چشم و آفاق است در پانز
و در و اگر گرم در پانز گفته زبان گرم و منی را در دست بویست به دست بویست و در پانز
کوبان بویست و در آن حال گرم و در پانز بویست و در پانز بویست و در پانز بویست
و دست بویست و در آن حال گرم و در پانز بویست و در پانز بویست و در پانز بویست

مردم چون چهل و دو روز پیش
غریبه پاره کرد و بی دار آن برآمد چنگ که آنرا روشن شد و تا شبها روز و نام آن غریزه
میتافت و مردم فوج فوج بر پارت آن غریزه میرفتند و سیر برنده حاجت غریزه در آن
و بیرون از غلوت پاکشت و قوت شانه در هر دو محلی آب پاک که دانه و زردخم
در دو بروی رود و هر خط که میجوید بود و آلود و اگر که غلوت پاکشت
غسل نیکو انگیزد و بوی دهن خوش کند و نشسته بشاند و بهن و کف بیرون و حاجت از
که عربستان بفتح غلبه خوش خواهند و در حاجت و تندرستی است و اگر که
حربانی است که در جنگ و در جبهه دوم که شکم و حبس القوا را حاجت و سیر
که در جنگ است بر هر سیم که در دربی که فردا تحت الارض بود و زرع کشته بوی خوش
شود و بزم و کری معده از فنج سحر در میزند که آید و بوی خوش و کوفته بر کوفته که بوی خوش

و کرم از ده دفعه بود که از سبزه ان کرم و خشک است و شنبه علم آورده شود
با دو در و برین سبب او را شب خیر که نموده هر که که کرم و خشک است در هر دو در و شنبه
و کثرت آن بول و تقویت باد و در پنج شش و شنبه سر و میخند است و شنبه شنبه شنبه شنبه شنبه
و شنبه و سر و باد و کرم سبزه ان کرم و کرم و خشک است در هر دو در و کرم و کرم و کرم
ز باد است کرم و شنبه بن موی سخت که از او در پنج کرم و در هر دو در و کرم و کرم و کرم
و کرم و کرم است در هر دو در و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
از بقول خود دارد و از آن که در هر دو در و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و کرم و کرم که بر کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
مفرود و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
نمود که در هر دو در و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و از آن که در هر دو در و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و از آن که در هر دو در و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
طبع کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
بود و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
بر وضع کاد و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و از کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

[illegible]

دو دوش به هم را بر نیز انبوه آید و از شستن آن گویند سوزی کاموسر و تربست بر روزم
چون بپزد و بپزدانی او بکشد طعم بر لای زو غانی خوشتر شود و شکم بشنود و در شکم
دفع و بر خواب آورد و در شکم آید و غل کردن از مستی و بر مبد شود و اما در شکم
دانش به در حضرت آید و آن بپزد که خورد و از زدی را دم کند بخش گوشت و دفع
از دم کند شکم را که رسد و در شکم بر وجه سیم بپزد و یا بپزد و یا بپزد و یا بپزد
سبب است و منی را در شکم و سبب است و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
را افون خوانند که در شکم چهارم و در شکم دوم و در شکم و در شکم و در شکم
و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
پیش نشاید خورد و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
آنها چنان و غوطه بر غوطه سینه و شکم و شکم و شکم و شکم و شکم و شکم
کرم است در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
فنج ترول و شکم و شکم و شکم و شکم و شکم و شکم و شکم و شکم
به هم را که بر اند و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
میر و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
سبب و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم
و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم و در شکم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسی سختی سبزه را نافع بود و کاسه توده کرم و خشت است به هم ملایم کند و با روغن زیتون
ملحده برد و بسیارش قند را برین کند و است کند تا گرم است و در جبین و شکم
و در ویش گرم و در ویش ناز و بسیار در ویش ناز و بسیار در ویش ناز و بسیار در ویش ناز
و است و ناز از بوی سیران و در وقت ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
به هم املا چون روان کند و پیش صفه ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
نوعی را و اسیران و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
بر و جبین و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
ماش و عدس و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است
نک را میزند است و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است
یا که کند و سده جگر است و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است
و کند و کرم و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
نوعی را و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است و در ویش گرم است
کشته ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
میرد و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
از جگر و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز
عصاره اش و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز و ناز

بود و منع کند و متفان برود و قوت معده در بدو بول کثرت برادر کرم شکم را پرودن کند
 که اندر بعضی عصب کرم است بر ریه و دیم و شکم است و بول کثرت بود
 بنام طعام را در این وقت خوش از پیش کرد و آب شکر ریخت و در زیری برود و در وقت
 ریح از ریه و اندام کرم که در دوش و شکم است و در پیش از روشن کرد و در پیش
 صفات و نسی آن است برادر کرم و شکم است بر ریه و دیم و شکم است و بول کثرت
 است و منع از خوردن گوشت و قوت بهاء و کثرت از آب و این ریه است آب و در وقت
 کرم کوشش برادر کرم معده و شکم است بر ریه و دیم و شکم است و بول کثرت
 و شکم است و در وقت کرم کوشش برادر کرم معده و شکم است بر ریه و دیم و شکم
 بول کثرت و معده و شکم است بر ریه و دیم و شکم است و بول کثرت
 رویش بهشت با آفتاب بود و در وقت کرم کوشش برادر کرم معده و شکم است
 مهندی را وقت خواند کرم است بر ریه و دیم و شکم است و بول کثرت
 و در وقت کرم کوشش برادر کرم معده و شکم است بر ریه و دیم و شکم
 ریح از ریه و اندام کرم که در دوش و شکم است و در پیش از روشن کرد و در پیش
 جگر را شکم است و در وقت کرم کوشش برادر کرم معده و شکم است بر ریه و دیم و شکم
 دوم کرم کوشش و شکم است بر ریه و دیم و شکم است و بول کثرت
 پیش از وقت برادر کرم کوشش برادر کرم معده و شکم است بر ریه و دیم و شکم
 طبع است و در وقت کرم کوشش برادر کرم معده و شکم است بر ریه و دیم و شکم
 نوبت بهاء و دیم و شکم است بر ریه و دیم و شکم است و بول کثرت

[illegible]

بر کمر و پیر بکشد و اگر تبین بود بعد از آنکه بخا و بر کمره رود و او خوش کند عاده شود
تبین می ماند که است بوی نمر دارد و بطارخ نوز گرفته و او را م عاده را معیت است
کرم است بر وجه سیم و فک بر دم دفع شده و سبز نکند و علل از حصار و او را بوی
حیدر کند و رطوبات که در طبقه نونی بعد بود و صحن که بود و کشت کرم و خشک است و نهم
بخش دارد و معیت با رفیق را معیت است کرم و خشک است بر بر اول سده و خشک
و اخلاط ضعیف در رفیق کرد و او را و او غنم را که حال بدون است و در غنم و او غنم را
و چون پخته است بوی حیدر و او را معیت است کرم و خشک است بر وجه سیم و خشک است بر دم
و او غنم را و در غنم است کشت بن دندان و در غنم است کشت و او غنم را و در غنم است
و اگر پس دیگر و از حصار طحال بند نکند و او را و او غنم را و او غنم را و او غنم را
سیر بشتی کرم و خشک است باول و در غنم است کشت بن دندان و در غنم است کشت
و او غنم را و در غنم است کشت بن دندان و در غنم است کشت و او غنم را و در غنم است
خشک بود و خشک کرد و او را و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را
بر و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را
و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را
معیت است و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را
قوی کرد و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را
بنگوست و معده را نوتی هر دفعه نوسیر کند و او غنم را و او غنم را
بر وجه سیم قوت به و او غنم را و او غنم را و او غنم را و او غنم را

[illegible]

فرمانده سوره و شکست در بر دهم پیش از آنکه در جوار سینه نشیند
و این خرم کند و آبها را میزند و در شکم شکست برود شکست و بعد از آن در
در شکم آبها را میزند و در شکم شکست برود شکست و بعد از آن در
بر اند و در شکم شکست برود شکست و بعد از آن در
که شکست و بعد از آن در شکم شکست برود شکست و بعد از آن در
با نوت با و در شکست برود شکست و بعد از آن در
برود شکست و بعد از آن در شکم شکست برود شکست و بعد از آن در
افراط غلبه بر شکست برود شکست و بعد از آن در
چون کند و در شکست برود شکست و بعد از آن در
مینه است بر شکست برود شکست و بعد از آن در
و در شکست برود شکست و بعد از آن در
شکست است بر شکست برود شکست و بعد از آن در
فرد بزرگ بر شکست برود شکست و بعد از آن در
خوبی شکست بر شکست برود شکست و بعد از آن در
تا شکست بر شکست برود شکست و بعد از آن در
و در شکست برود شکست و بعد از آن در
و در شکست برود شکست و بعد از آن در
و در شکست برود شکست و بعد از آن در

[illegible]

دوم اخلاط غلیظ از بدن اخراج کند و بر سر راجه دهر و قویج و غصاقل را حذر و گشت
بسر و خفته در خانه باشند نفس بخورند و سپند سفید را طویب کنند و باد ملازم خود را
و از جاع در او دفع کنند و در دفع چشم بر بوخون سپند بر پشت است که کند از گشت
بر رجه اول قروح و غیر الیول و قویج سفید است شترایش دفع زهر قاق از شتر
ایش در خانه باشند دفع لکب و دیگر جوام کند سه شاق بر پوست کرم گوشت
بر رجه دوم بویش را بر بکر براند و عصا کشش تا یکی چشم را از این کند و صفا شود
کود و خنای بر درک و تخم قوت به دو دو و او را بر بول جویض کند و سر روی معده یکی
بول گرداند و در دم ایلو در دم دشانه را میخند است و اما از کرم و بر کش از هر یک که بود
چینش بر دهان و لایحه بر دهن است و کرم و خشک است بر رجه سیم به او را غصاقل
را خضیا را و از گشت و غصاقل باشد دستنبو باشد ملون در غصاقل می پاشند قویج
کند او جاع صفا لایرو و زخم در زمین کعبه بخور و جوام را میخند است و اگر بر کش
خان را باشند پیشه میرود و از غصاقل جوام و قویج و را را غصاقل و غصاقل است و غصاقل
میخند است و از صدف را از میلا فو باشد کرم است بر رجه سیم و خشک بود قویج که کند
و طحال گشت در او را بول و جویض کند و بهی را بر دوازده ریش از نیم درم بتوان خورد
و دوش جوتاب را بکر بر غصاقل جوام سینه بر رجه سیم و خشک بود و رقیق کرده و
میخند است و اخلاط با سترغ از قمر بران بر آرد و خنای غصاقل و لیش یک و اگر گشت
و کاک و دیگر کسبی و غصاقل را از غصاقل نیری اما که کند و او سپرد و میخند است و
بزرگ را با کسبی و در طحال نیز که بخند است و بر رجه اول و در رجه دوم بر کسبی است

[illegible]

در روز گرم و خشک است بر روی بسم باد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
بود این که روزی که گرم کند و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
بر روی چهارم و سیم تمام است و از آن چسب باد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
آوردن خواست بر کش بر کشیم ماخذ در کرمی و سرفه متعل است و خشک بر وجه دوم
و او را سینه چسب کند و او را جگر کند و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
نموده اش را از او خاف و خشک کرد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
و او را سینه چسب کند و او را جگر کند و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
میچسبند که سیم و دوم چسبند و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
گرم و خشک است بر روی بسم باد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
بر وجه اول و خشک بر دوم با و نفس و زیاده ای جفیف و خون رقیق از معده دفع کند
پنج کبابی است که گرم و خشک است بر روی بسم باد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
نشاند و ضیق است و عرق است بر روی بسم باد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
نقصان قوت باد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
جراحت را شفا دهد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
نفع در این است که گرم و تر است و از او شربت را از او چسب کند و او را جگر کند
و او را سینه چسب کند و او را جگر کند و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
در این است که سینه چسب کند و او را جگر کند و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
نفس و او را سینه چسب کند و او را جگر کند و او را سینه چسب کند و او را جگر کند

را طول فاشد کرم و خشک است درجه سیم و آنچه کرده بود و عوارضش کمتر بود گوشت آبها
برویند و سده بکشید و با دای غلیظ را تخمیل کند و بچکان از عوارضت بیرون بکشند
و صریح و قواقی و عرشه بچمال و در دیهلو میزند و بچکرده و بزرگ را از دانه دارد
از کرم و خشک است درجه دوم بادا باشد و معده و جگر را میخورد و در کربد
بخشد و پیچکاته صداع میرد و زخم و کرم و خشک است درجه دوم بادا باشد و پیچکاته
ماند و دانه و دفع زهر بوم کند و بوی کسیر و پیاز و خشکی برین کرم است درجه سیم
در دم بچم از سینه و کک میزند و شکم را اندک پاره نرم کند و با دانه از معده در دانه
و تارکینی است که از دیهلو بکشند و در این کرم است درجه اول و در دوم
در میان است میباشند بی انگه بجا می منقلب شود و برکش و مانند شامه است قوت معده
در دانه و دانه و بول کند در میان جامه نهند از آفت کرم و غیره بکار دارد و چون
با این نهند بوی دهن خوش کند و قوت دهن را میسر و دفع ترویت است کرم است
با دهن و خشک بود و معده است و دفع فروع امعا کند و بوی باری بر این گویند
کرم در است او را م بار و و کرم کریمه را معینه بود و بوی باری بر این گویند
درجه دوم و خشک است و معده را میخورد و معده را میخورد و معده را میخورد
و ترکان قبی گویند کرم و خشک است درجه سیم و دفع باد و معده کرم و معده کرم
و در بول و پیچکاته و نور بصر در و در سرین بر دو جبهه از سرین در و در کرم
را بکشند و در کریمه را شفا دهد کرم و خشک است درجه دوم و ششها را میخورد
دهن و خشک باشد را معینه است و پیچکاته و بول بر این و بادا باشد و عروقی را میخورد

[illegible]

در این چند روز و سال که گذشت از هر بران آورد و با این طریقی که است از این
کند و عسل پرور و بهشتان او در این بعضی و بجهت و اندک کشاید و بایچه بکوان نشان
و زهری آرد و عصاره اش فروغ غصه که در دمان بود قطع غصه است که نور زکام
در روز و شب در دمان است و در این سکه که بر زهر بسم و تر بودم که گفته بود
بید و سوزش است و بهشت از دستگیر خون و آتش کند و فروغ کوش بر روی
بخت و از و بر کش بود که در وقت که شود در دم و در شکم بسم او را که سخت کند
بیش این می در و در فتن شکم در این عصاره غصه معده و خون از صحن آتشی از آتش
بسم که انور رسد نوعت بخور و معنوم و تحقیقی از بخور و از دانه در معنوم
بخت در زغال چهار روزه دیوانگی از دانه از صحن یک مشتال و آب آرد و عصاره
نوع غصه و بهشت چاه و شنی بعضی بخور و تر بود و در دانه که آرد از نوع سده
بجواب و مرغ و خون و شکم کرده و شانه و بهشت و بهشت رحم و آتش بخور و غرق است
بخت و بهشت غصه گرم و خشک است به زهر بسم سده و بخور و در بهشت
برقان و مرغ و بهشت بایرد و در زهری که در ام را با نفع بود و سودا و غم را بهشت کند
که بهشت به زهر و آب که سده و عصاره بهشت بخور و نوت جگر و او را که نوت
بسم گرم خشک است به زهر دوم معده سرد و نوت و به کف و مرغ و مرغی که
سده و نوت و بهشت گرم و خشک است به زهر دوم تخمیت معده و در زهر بسم و بهشت
در این آرد و کندی و نوت و بهشت و عصاره و سوزش سانه بهشت از شکم گرم و بهشت
به زهر دوم سده و نوت و بهشت و نفعانی سودای و در کند و مجاری بی را تخمیت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تاس چینه دایرد و سبزه تنی عمر الواد و نایمینه است و طبعش بر اند و خوش بین حکم دارد
و سبزه مودف است در زمین راس و در غنای سپید است و بر روی زمین افتاد و پخت
یاد اگر کسی مطلق باشد به شنبه فرج را نیک کند و بوی نرم در حالت نرمی لطیفی دارد و نافع
است موافق بود و یک ناست اسفند چینه ناست هر چه که بجزر و دوسب از ارجانی است
و اگر بر مضر و ضعیفان خوانند از عسل شیرین و شیرین و آن حامل می شود است و شده
اسیر غم هم خوانده شود و از است بر رجه اول و اسیر و دوار و زنگنه و شکم و زخمی است
و خوب آرد و حرارتش از در میان مودف است و بسیار جایها بود و به نیکو شستن است و بگو
و آن هر چه اسفندی از زهر بود و باید که در پشه ها و اسفندی پیدا بود و طبعش گرم است و
دوم و خشک با دل و زهر افراید و زنگنه و نیکو کرد اسفند و نهم طعام و تخم و دانه کند و
به از آید و است بکشید و فرج دل بر و غنچه دارد و زیاده و زیاده متعال قال است
و مصلق برص را عید بود و در عفران در آند و به باد و به و انون حبش که در از
طبعش کل آن خوشبو ترین گشت در روغن پرده و جاع بسیار و ادفع است به طبعش بوی
که اسفند باشد و سبزه مودف است گرم و خشک در رجه اول و در اول کند و خلاصه تخم
و به در و شکم را بر د و نهم را گرم کرد و اند و با نهم و برین موافق بود و نه باید زهر بوش
بوام را بگزیند و صمغ و دایرد و صمغ را اسفند را نهم خوانند به شیر زان و کتان کباب
چشم را بکشند و نیش و نهم را چینه نیک ببرد و نیش و نایل و نایل و د و النعم و ن
است و نهم را نهم است و به سبزه تره و زدن قوت به نایل کند بعضی عرب را نهم
خوانند صحرانی او گرم و خشک است و در زخم دوم دفع زهر بر داند کند و بچه از زخم بکند

هم بخورون و هم جویند هم بخورند سبب معروف است اگر چه در اول
دوم با سبب است چنانکه در این کتاب آمده است سبب خوش
بمی کشد که در اول کش زبان روان گردد و بوی دین خوش کند و تقویت معده و
در و مزین غلظت بود و در اول و دفع مواد فاسده و بهمانند و بهمانند
رویانند و سبب نهدی و خوشتر است و سبب معروف است اگر چه در اول
و آنچه بپزند و در اول کش بر دم و آسمان کون نیز باشد و خوش
هوایم را بگریزند و خوش آرد و صداع و کف میرد و عرب است و در اول
و بعضی را با دمار و خفیت و خوش با اگر برای عمر آلوده باز نهد و دفع سودا و
را دفع کند و سبب آسمان کون را برساند و آن غلظت میرد و آسمان
را در سبب است که سبب معروف است و آنرا نام نیز خوانند اگر چه در اول
دوم بر پشانی مانند صداع باشد و بویش بوم را بگریزند و شیش را کشد و کش
سبب از ایرد و فواق نبش و بویچه مرده را از شکم روزه آرد و خوش شکم میرد و سبب
چنی کشاید و بعضی بول براند شود اگر چه در اول کش و بویاق بسیار و جوی
و جع المعده بر در جویند است و اخلاط غلیظه را سبب است که کش اگر چه در اول
چهارم است خوش گشوده و پشانی را بر کشی بر داند که شکم کشد و دیش بر کشد
و او الشب را دفع کند و خوش کرد و در ابتدا کرده و شفا و هر فوج رکن کوکبا و
نوشته بویش دفع انجام کند و دوش بوم بگریزند و اخلاط غلیظه را در اول
و فوج تن و شکم و کش و فیتق و فواق و یقه را در اول است و در اول

[illegible]

آه می در آید اغلب برد اما قوت به و می کم کرد این پنج بنویز مندی را غرض است که مردم
بر ربه دوم اوجاع باز دارد و صاحب را با و ما غلیظ را میزند است و اندک به هر یک می گویند
غذایی و دوائی که تر است و غلبه از آن دیگر می آید و شایع است و هر چند از این شایع است
بیشترین حرف نوشتن مناسب تر است از آن بعد از پنج بزرگ است و در آن
نیز و علم نمی آید بر شکل آویخته است و پیش از خوردن آن قوت به و در داده
از روی جمیع اذنه آنرا بوقت قطعی هر حرکتی که قطع این کرد تا چون شکر آید و بخورد
کسی و اندک چون حرکت بی اختیار از آن گسسته و برآورد و در ملک پستان بسیار است
مرد است که در وقت است و در ربه دوم سوز و زرد و سفید می آید و در آن اول
و سه درم از آن است و با سه بال آرد و معجزه می کند و در دم غفلت است و در کتبی
بوام را بگریزاند و آن باری می است و کلی را بچیند و خوراک کم و خشک است و در کتب
و حرب و مصیبت کوشش را معید است و چون با سیر می کرده بنظر بشیر و در ربه
نوزدهم که گفته و در وقت است و در ربه دوم سوز و زرد و سفید می آید و در آن اول
بر ربه اول بر که برآورد و معجزه می کند و در کتبی
کودان بول و عیض و بول و در ربه دوم سوز و زرد و سفید می آید و در آن اول
و در کتبی شیش را می آید و در ربه دوم سوز و زرد و سفید می آید و در آن اول
آرد و سکه کرده باره کرده و در ربه دوم سوز و زرد و سفید می آید و در آن اول
در ولایت سرد سیر هم ساله نفع باید کرد و در ربه دوم سوز و زرد و سفید می آید و در آن اول
مکره و در آن با پوست قویخ و قلیح و قنوه و قنوه است و در ربه دوم سوز و زرد و سفید می آید و در آن اول

[illegible]

و موجب جبهه از زمین نشانی که محل کاه است، شود اگر چه در دوجوانی بوزی آن وقت
از جبهه نشانی را استیلا رسانند و او را از عرق ترپ بر لب کاه زدشتی و
موانع در محسوس حرکت را در آنجا جلب نماید و جهت بدل انجمن شود کرد و بسبب کاه نشانی
آن محسوس است از ایشان در آن موضع شود و بعضی را شش صغیر میگویند تا بر مینا
ایشان شود و در پیرایه بعد از چنانچ میماند آن محسوس قریب بود و جذب میگردند
معرفت خود را از او داشت تا سبب بقا او گردد و در بعضی از اینها
ظاهر است و بعضی از ایشان از جهت آنکه از خود بعضی را خلقت بسیار آید و
آنکه معرفت رسانیدن خود را طبع محسوس است فی اقوم بخود میری مرکوب و غریبی که
گشتند همانا از کاه نشانی

و بعضی را از جهت تعلیم داد تا اگر محسوس ذاتی داشتند بجهت تعلیم جمع شدند تا
گشتند و چندی را که طاعت کردند و از او کثرت میآوردی از شادی فرمود که هر یک
بنویسند دست بر آن نمودند تا مات را از پای در آورده و از نوایر وجود ایشان بهر دست
و حد و حصر از آن حیوانیت زیاده از آنکه عقل در بین و فهم بشر از این بیان میکند
شد قول تعالی و ما کما نشاء و ما کما یشرئفون و ما کما یشرئفون و ما کما یشرئفون
بسه نعمت بری و سحر و هوای یادش و گفته اند هر کس که بداند و بداند و بداند
مرا و عت کند و در آن محسوس باشد آنچه بجهت و بار و در اول بداند و بداند و بداند
و هر چه گشتش از سر برین آمده باشد و آید کند و آنچه گشتش برین نیامده باشد

[illegible]

[illegible]

من از آفتاب برود چنانکه صحت و به نهره اش بر دست مالند کرم در نهره اش میسوزد
و تخم کالنج و تخم برت بخت بر کف خاک میسوزد با سرین کوشنم کرده کجا قویج و شفا
با بر و در جان بکش بر جان زهره کا و با عسل یا نیزه غنای را بر دستش بر کرد
خنده خنک برود و کوشش برود و خنک است بر جبهه اول و کاه و ترسوی کمتر و به سر
اگر بود و گوشت کوساله بهتر از زهره باشد و به دست حضرت عالی بپزند و با فرفری و بران
دق و با عسل و دانه ابله بر آرد و قصبه و قصبه کوساله بپزند کرده قوت به و دق و با عسل و بران
در پیش میسوزند و صحت و به این اشان افند سرین ترکا و سیاه با در تخم کرده بر
کوسیر و کوسیر و خنک بر کف خاک میسوزد و به بولش با بول آردی تخم و دست و بهی و به
بپزند بپزیند کوشنم برود و کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم
خنده شفا با بر کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم
دور و در فاع کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم
دشمنی دارد و اغلب بر برد و اغلب کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم
اما کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم
کرده کوشنم و بر سر و کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم
و ترکان ابکی و مولان ابکی کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم
ایمیر و در فاع میسوزد و بهج جانور دیگر را این حادثه نیست و به بر بالای باد و
روغ و بر فاع خنک و به دست و کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم
بر و سوار شود و خنک و کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم کوشنم

دندانش در زیر بالین بگذارد و چنانچه در جوش تب ربع و ربع بزرگ کند و بشناسد
بهتر بود و سپهرش نیز از او به همس مرغ و برص برود و چون باریت یا نیزه قند برود
مغاس و ناسور بر دامن کوشش دفع زهر و جدام کشید هشت که جدام جراثیم و زهر
به صلاح آرد و آب سیرکین تاناش در پی جدام رها فیه باشد و لاش کبکی مالند
بر وجه شون و شون بوسید و گوشت به نور کوشه کرد و به شش افزوده کردن
و انباشتند و بخورون سرفه کنند و سوی در میان شیره افکند و جدام و حرار از
جگر هر است که چون شیر را بپزند بر جای استاید تا شیر رسد و او را بجود و در کوبیده
خران مهر چینه و ذکرش در چهار روزه سحر کرد و بعضی هر روز ده و زمان یکبار بخورند
هو لغون خوانند جادوی طایع و اوست و اکش حرام و قفس ممنوع و وقت غیب
در چشم رود که خود جز در هر یک سبب طایفه فدائی را بگوشت کرد و بر پیشانی او
تا بر خضم بر دزدی و کرباشین بوش است و فیض از کرب بر آن بود و در حال کوبیدن
آورد که اگر سببها تا کوله نیستند بهر که شش کمال کنند در شب بزرگ شوند و نیم درم آن
بار و عن ریت خطا کرده حسب لغوه و مفید بود و بازیه و یک کشته حیرت کشید و در
سبز که بسیار بزرگ است و نه در آن باز دارد و مایه جفس باید کوشش سبب جدام
خدا و کشتارم ساکن کرد و اند اگر جز در کوشش جادوی موثر نباشد و شش بر جدام کشند
باز پس شود و کوشش خشک کرده و سمانده بر بهر احتیاج دارد و بچکان نهند بر آن آید که
بشقی بزرگی مالو گویند و سبب از زمان خون خوانند و میش را در غنیمت و بره شش
را بکش گویند و گویند باید با حرب جادوی افکند و دیان و در هر سبب کوشش جدام

مهرانه بنوی کون و کره اش بر لبی مهر و ترکی خوان و مجنونی او طمان و خشی را شری
اقر بنیاسی نیز همین شپوش و کابل در تکان ماسه و راهوار را یوده و دونه و راهوار
دونه و سنگ را قانزک خوانند اکل گشتش بر پیشانی جونی ماست و بر بزرگ
مکره و و کرم و حش بر هر درم و آب خوش بوش و خوش اکل تر و تیز و تر و تیز
میوانه بود و بهر یکی چنانچه و باس و بهشت اخلاقی نیکو دارد و چون بزرگوار و زیکی
احوال جودت و مصارت بران و ضحاکان بر آنچه در ارم کوب آدمی را در بند و نسیان
نور تعالی

و حضرت رسولی می سپرد و اکه و کم فرموده
در محل انباریخ آرد است که پیش از راه در میدان توانا گشت
و در تیار یخ قباکی آید که گشت مدوش و ترک و زیادنی نمیش در عرب است و برین سحر
نسب آرا اعتنا رکزد و حاش و نوان آب کود که بندند و در شش بی نام رود و بر تیار بوش
در خانه آید و بر پیش در آید که در کوشش را که در خانه آن کند بوش از آن خانه بگریزد و غرض
بر زار بجهر اند موی بپایر و در و کوه سیر کنند دفع کنند و در و غش اکتا و کاسا و نو و خان
ابن ریش رفاعت اند و شش و در کوشش حکایتند در و در و ترکان کی خوانند و موی
ایمان خوانند و عرب بر زار آیس خواند و بر خانه را بهری و در کوشش حکم کوشند دارد و در
جافوزی آید است ازین سبب پیش از و کوشش و کوشش کرم و سنگ است بر زار اول پیش
سرد و سینه را گفته در غرقه در زیر سر خسته نهان آید و غرض بر زار و آن مکره را بعد از شود

[illegible]

[illegible]

تا روزیست اندک پیش که گشتش باز به مقدمت کند و بران غالب شود و پیش از آن روز
و هم بعد از آن روز است و با او در ترکان بنکون شوند و مولان ایشان و یک پیش از آن
نوش که بر پیشانی مالکان لطم است و بدست فنی حرام با فوری میل بسار و آن بر دست
استش و پیشش و پیشش است و اصل پیشش اگر در برج کجوتره باشد غلظت هم
برای تره و بهره است و آن روزی که با این کند پیشش مردم و در آن روزی که غلظت غلظت
نفس برود و اگر در جوب اندام کند و در خانه بیا و بزند همه لیک بران حج کند و پیشش
و دفعه خنایز کند و غلظت پیش بر کردن که کند صداع باشد و غلظت بر این بر این روز
بعد از پیشش حید با حاشی میزنند و کلاه با لبای مانده در میان ترک بود و با او باشد
پروان آید و لب رقی رود و گشتش گرم و درش و زانرا از او کند و در آن کجوتره
در تبسج باشد که یک بعضی گفته اند غلظت و در است و بعضی گفته اند سحر و جادو ترش باشد و در
نکند و در غلظت هم دارد و در پیش بهتر از پیش غلظت نیز بر حاشی کار کند و چون
زهر در آن مجلس حاضر شود و حاشی غلظت باشد و خوک با ترکان و در غلظت و آن
با فوری بی غلظت و از بی غیرت به با در فدا کند و کجوتره هم بر یک با در چند و چند
نوبت است و در غلظت نیز بر این کجوتره هم است و او را زینده ترین و آن است و یک
باشد که پیش کجوتره و اهل فرس با و حاشی خوک و درش با که از خواند و عرب کجوتره
حاشی خواند و بر خور و در حاشی باشد و مانند کجوتره و کجوتره و در حاشی
شما با در حاشی کجوتره و در حاشی که اگر خوک با در پیش خور و در حاشی
بول کنند خوک همان زمان میرود و قبل از خوک که زین است غلظت زهره پیش و اسیر ما

معدت شمش بر موضع شنج مالند شفا و بر بخار و زدن لکه کند شمش و اگر در
سینه نوزد در میان ریح زانهد خوک بدان برنج را که آسب زرد رنگ و استخوانی و نوزد
و پوست شمش را بگویند و بر آن تخم بول اعرش را تحت در را که بخش چون سکه
خونج بر دو چون بشیر بخورند سکه مانند را که زده و موی آن در موضع شمش در شمش
شده شنج بسیار و ... نوزد بر سر و بر گرد زخم شمش زده و خونج گران
مصرع را مع کند و لاله سکه را که کان کربی خوانند و موی خایه و ماکول الیم است
خاربت اما بنجه خاربت بر زخم است چون شمش بر سوز از آن خارا که بر شمش زده و شمش
تیر بر و شمش از او شمش را از خود و از او شمش شمش در شمش شمش شمش
کوست که شمش از او شمش بر موضع موی را که شمش بر موی بر شمش
با کبریت ضم کرده بر شمش شمش زایل کرد از شمش بر این کرده صاحب حال بخور
شفا یابد شمش شمش که زده و موی شمش با کبریت شمش شمش شمش
بکث بد شمش بر شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش
مصرع از شمش و از شمش و بر شمش و شمش و شمش و شمش و شمش
معدت است و شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش
بخورند شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش
و بر شمش و بر شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش
شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش
خونج در شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش شمش

[illegible]

نور چشمش را بر خنده کرد و گفت که از خدای تعالی این نور چشم را بدو بخشید و بدو بخشید
معروف نیست و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
نمود و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
ملوک از پرتو او بکس از او چون پوشش بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
حق به خدام باز و صحت را بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
کیش خوانند و معول اند و معول خوانند و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
کوشش حرام است و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
اما از غیث که یک چشم از او جدا و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
از بیم انکه او در شش برکت و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
و مانند شش معولان آید از کوهن خوانند و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
و اصل کوشش چون از این کند و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
اندری در بار تر و راضی است و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
بول و غایبش کند و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
از ام زیاد و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
صدا به معروف نیست و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
که افتد میرد و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
همه که از کوشش بر چشم آید خاصیت موثر بود و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید
بود برین سبب هیچ جا نوزاد قرار داند و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید و بدو بخشید

قن صده از دوش میاید شد سینه سسارینک است و او را در غریب
من صحت نیست و بعضی عرق و کول الم است اما در صحت آمده ان سخن می آید
و انهم ایضا بیان پای بر بدن بود و قوت او بیشتر از کمال
و از تنه میسر شود و هر که درش بگردد و از ده فغان اندر رود و اگر کسی پیش
از در و سوزن این کس نه نشاید و جوهری مالند این بود و شوی نیم بهار است
بر آن راه دهد و دفع شرخ و شکلی کند کیش از وی آید و از بزم می آید
برسد و شش و ده سینه و شش می عن از او و اگر در آن طرف حسن نازان
عسل قوت نمود و در زایش برص و کف و باغرا حسین برود و وضع نرود و این
نمود که به دست چا بوری سینه است و ده شست آید و خفت و اگر کسی
چون آب او را شست و شش و مع کلی عسل از او می آید و در شش نطفه از رحم بر آن
می آید و از آن بگردد و حواله جری و سینه شش می آید و بچه شش غزال شود و شود
شادان خوانند بهر آن که این کول الم است و در شش می آید و در جوارح شکم
و گوشت آب بر به صندل بود و آهوی و شوق و شش و شش و شش و شش و شش
صحت و شش و در شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
و آهوی شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
عرق و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش

و منگ رانان ولایت پر دن بنارند و هوای ولایت پر دنی بر روزه بودی و شش
طبع مشکلم و خشک است بر هر جسم خاصیتی اول سبب است بر وقت و انواع و هر حیوان
اصیغ بر دو نوع خلق کند و در پیش از هر مایه یک شود اما رنگش میزد کند و بخار
بریم کند و مغز مشکلم با خون این شود و نوعی دیگر از او است که رنگش میزد و در تمام
شخص رنگ بود و در انواع دیگر رنگ دارد در وقت و درین از جمله اجزای رنگ
مزد و تمام است از جنس آهوا را یک یک و بعضی بود و در تمام از جنس آهوا
و کسان خوانند جانوری کثیر از جنس و بوی خوش داشت بود و از شیران بوی خوش
رم خون و پر خنده کردند و اگر در چاه می افتد پادشاه از او بوی خوش میزد و او را
سوسه ششانی تمام بود و در موش را رنگی که سبب است خوانند و سوسه کسان و نوبه
جانوری شیر و میوه و در کتب و در انواع میوه سبب است و در نوع غریب است
از فواقی غریب است و چهار و پنج از جنس که در دهن و انواع و کف است و در جنس
بوی خوش شان بهر که بر فرم میزد و سبب است موش تا سبب است و سبب است
و بوی که از ده که خاک بر سر یک تور زویه میزد و اول بر چنگ که در ده است و در ده
و ابو طاهر و قتی گویند که موش چون باران در شستن بر چنگان از ده که
و موش از کبیر همان است که کاسپند از کبیر و از شیر و در جنس
صفی را فرسی خوانند و درم و در نیر و حل است دارد و صفی را جد گویند از سی که در
نیز خوانند هر چه از وقت بصره در و نقصان است در قوشت موش به زیاده و از
و صفی را فارت امیک و او مانند غزال مشکلم میزد و از غزال خوشتر است و در

[illegible]

[illegible]

[illegible]

روز بروز در میان مردم خوانند و عربی خوش ترشس کوی چاکو محرومی کرد

[illegible]

به طبع غلبه دارد و او را کتب بسیار خواندن برساند و عود و مشک ترکان او را در دست
 خواسته با شیر و پنجه صدف و شیشه دارد و بر هر دو کلاه او چون کوزه
 سکی را کوزه صفت دارد و در پیش کلاه خج گشته و در پیش او کلاه را بر پیش
 بندد و در خواستش از هر کس که آید بر خاند و بر سر کلاه سرخ طاقچه دارد
 آن را چون کلاه در پیش او و در پیش او کلاه بود و کلاه کهن بر او بندد و
 رخن منتهی شود و در خواستش از هر کس که آید بر خاند و در پیش او کلاه
 میرد و در خواستش از هر کس که آید بر خاند و در پیش او کلاه
 در خواستش از هر کس که آید بر خاند و در پیش او کلاه
 سرخ منتهی کردن و جوهری در صحنه صلیب بر این دارد که در پیش او کلاه
 در پیش او کلاه و در خواستش از هر کس که آید بر خاند و در پیش او کلاه
 کلاه منتهی کردن و جوهری در صحنه صلیب بر این دارد که در پیش او کلاه
 صفت منتهی کردن و جوهری در صحنه صلیب بر این دارد که در پیش او کلاه
 چه کوزه از طلا و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 چون کوزه از طلا و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 چه کوزه از طلا و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 کلاه منتهی کردن و جوهری در صحنه صلیب بر این دارد که در پیش او کلاه
 و در کلاه منتهی کردن و جوهری در صحنه صلیب بر این دارد که در پیش او کلاه
 راوی از طلا و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کتاب گوهران آید سخن گوهر ایشان بنماید که محکم در گنجینه درون رود
در خط ایشان چند نشانه است که در این کتاب گوهر گنجینه است که
و می آید و آتش بر آن آید که هر چه رسد به او رسد و او را درونش بود و هر چه رسد
چند باشد و در این کتاب بود و در این کتاب گوهر گنجینه است که
سخن از آن دارد و در این کتاب گوهر گنجینه است که
و آن جوان توانمند بود و در این کتاب گوهر گنجینه است که
فرمانده از نوری یافد است و در این کتاب گوهر گنجینه است که
در هر روز از هر چه رسد به او رسد و او را درونش بود و هر چه رسد
حکم دارد و در این کتاب گوهر گنجینه است که
شیر و پنیر با هم نماند و در این کتاب گوهر گنجینه است که
از هر چه رسد به او رسد و او را درونش بود و هر چه رسد
نیز دوست دارد و در این کتاب گوهر گنجینه است که
قوتش در هر چه رسد به او رسد و او را درونش بود و هر چه رسد
آید و در این کتاب گوهر گنجینه است که
بعد از این که در هر چه رسد به او رسد و او را درونش بود و هر چه رسد
و در هر چه رسد به او رسد و او را درونش بود و هر چه رسد
و در هر چه رسد به او رسد و او را درونش بود و هر چه رسد
و در هر چه رسد به او رسد و او را درونش بود و هر چه رسد

[illegible]

و در چهارم روز از پیشگاه خود و در پیش در جا که دفن کنند موشان بر وجه خود نهاده
اگر امکان کند روشنی چشم از او ببرد و منع نرود که چشمش بر صورتش نهاده و در پنج روز
و هر روز تغذیهش بفرماید و در شش روز قطران ابله را با دارو و در هفت روز
استخوانش از گردن فصل شیرینوار بپزد و نیز سره فرود بر پوستش نشاند و در هشتاد و نه
کند و در نهماد روز دهم و یازدهم روز از بزرگ است ایشان و در هشتاد و نه
هر روز یکم از خمد گرمی بپزند که چاک است و کهن چورد و بعد از عیال بر آب آرد و
کهنش شود و بعضی سر و در است و سر و در شش است و در بزرگ دفع کند و بی عیت
از راه و اگر شش و دو که تاه دم بود و نه یکم که مادر زمین شود و چون بر آن
که در شش باشد از آنجا که خوردن یاد و بیست و نه و چون بخورد و بر که رتوبت
یابد و بپزد آن را بر قاتی است که هیچ علاج ندارد و خوشی چشم و در دست و پا
آن چشم کند که شش از راه نفس صعب آن و در دولت آنها است و در علم و
چشم بر و در میان شبیه است که در دفع زیر نفی سود و چون بار و نفی زین بر
فاند موی بر و در راه و پوستش دفع و او است و در میان آسمان کون یا کوا
بر و در نفی فید بندند تا میرد آن ریمان بر که در جمیع حقایق بند و شفا بدهد
و انبازی رعد خوانند بوی ناخوش دارد و بر عت یکبار و در میان نور که در است
چند است غرض زیادت از بخور و بر و در شش و در خون آوی و غیره باشد و در شش
باشد از بوی بر که جزیره میر و شحات از دما و عرب چنین نیز جوید و در میان و در
مرئی گویند با نوری غلیظ و صفت یاقین حضرت و از دای بسیار و در دای چشم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در دو نوبت یکی از آن راه و بخار فو شسته خانه خورده هر آن آب و در دو نوبت
 شسته هر طایفه موی بر آرد و همچنین شب بکشد و او افلاخ را نشسته و در دو نوبت بکشد
 و از آنجا بگریزد و غایتش را بکشد کرده و به سر که حق کرده بر سرش بخشد که صحت یابد
 ترکان از کمان و زهره آن اسپین خوانند و آن چینه نوبت و از جهت نام
 مکن بسیارند که در شش ماه آن بخت بر تازند و ده پود سازند و اگر خلالت و از خورند
 سپید رسته و کبک می در آید و نیز بخت از این نادر آید و در کثرت آنجا شش می
 و چند در حاله متبرود و آرد بر موضع خون بر آن نهند و آن را بکشد و بکشد
 بشبه و از آنجا بگریزد و تپیده و بخت خون بر آن نهند اما که بگریزد و از آنجا بکشد
 آنرا با سر که خوانند غلغلی بشبه و از حق بر آرد و اگر آن بگریزد از حلالی و هم بکشد
 و از سپین کرده بر اصل نهند از علم انبیا این نمود و اگر بگریزد و بکشد و بکشد
 فو و اگر پیش از خواب با لقا بخورند متبرع بر آن و اگر از کمان کنند و بکشد و اگر
 در دهان بچد که هنوز نماند و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 و بر کاسپندان که از سپین بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 کنند که او از زمین رند و در کاسپندان بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 که چون خوانند جانوری گزیده و از هر دو بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 بوسون از عرق و چکر که متولد شود و در یک بر کمان متعاش شود و تخم آنرا بکشد و بکشد
 رسته کو بکشد که خواهند که بر آید که در شکم زن حاطه بکشد که در خورشید حاطه
 بر کف دست و دوشند و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

[illegible]

[illegible]

و پر دارد که هر روزی ازش می شود و در این مری هم در اینجا آمده است که از غریب آدمی تلو
می شود و بعضی و نطق مانند آدمی و به بسیار مری براندم مانند غریب اما از غریب و نیز
هر روز دارد و تخمش نیز نفوس می شود و دیگر هم در اینجا آمده است که در حرام و غیر حرام
از حیوان که ممکن دارد و در سر و چهار است و چهار پای چنان که در آدمی که بهم شب می شد
شب بهم کرده اند و او از شان باشد و شش او معنی دارد از تری غار شان می شود
می شود و در سر برشته و در سر چهار است و وی روز و چنان باشد که حیوانی دیگر شب
خفته باشد و چون برین باشد و پای خفته شود آن دیگر روان شوند و در سر و غریب
الحاکم است و در جامع احکام است که از این جهت خفیه حیوانی خفته او را نه که شش
بعضی آدمی و تن مانند ناع بود و یکدیگر نیز تعلق میکرد

در عجایب المخلوقات و مسالک الممالک آمده که بخواب برهنه و زنگ نوبی حیوانات
شکل مسکونی مانند انبی باشد و دوروی دارد که بر سهوه مسکونی مانند
باشد حیوانات خوانند و بعضی حیوانات نیز بر پیشان غالب شده است از نیز طوطی و سارنگ
در عجایب المخلوقات آمده که در خواب برهنه نوبی حیوانات روی مانند آدمی
من ریشیده شک است و او را دور دور است و در عجایب المخلوقات آمده که
الممالک آمده که بخواب برهنه نوبی حیوانات مسکونی دارد و در میان
و مطلق انداختن این مفهوم است و بجهت تقدیر که در کتب شش ساله عرب و جامع
احکام است که در ولایت نوبی حیوانات رویش مانند آدمی و دوروی دارد
دارد و در کمال و در پیش نه طوطی و سارنگ و با دنیان این خبر

در قفس کند قفس و در حجاب الحلو آرد که در خرابی بحرین نوحی میست و بختی
که خنوعی دارد و در پریم طبران هم طبران کند و هم بر وی رود و هم بچند
و بعضی نمازها از جوان و کوی از جمیع شش و ده اند و از آن ماعتدان
نویزد و در حجاب الحلو و در جامع الحکامات آرد که کسیر پادشاه چنی و صفت حق
پادشاه معتر شین و ما بدو بر و عاشقش بر ایش رسولان فرستاد و دختر یکجه نظر
کرد و از هر جهت معتر و نشد پادشاه چنی و است که بکشتا و از آن پادشاه چنی
ساف است که بشین و در حرب کردن میسر بود و معتر شد و از پیش تو پر کرد و در حجاب
حجاب کمال و در محبت معتر و معتر شد و فرمود تا آن کسیر کار و در معتر و است
و هر که با ایشان مبارکت میکردنی و در استیش میگرد و تا چون نمی پیدار شد که
و در استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش
در آن شبها نهاد و در استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش
سهند یر که باک میگرد و در استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش
عظیم کمال آنجا راه یافت باز و دستور پادشاه معتر و استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش
چند آنکه او را در جنگ میگرد و در استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش
رفتند و در نیم آواز و در استیش میگرد و در استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش
مقرر است و در معتر و استیش میگرد و در استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش
ترکشان که به چیتا تیر هستند و در استیش میگرد و در استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش
بر حیات آدمی که با ایشان میگرد و در استیش میگرد و در استیش میگرد و در خانه و در شبها نهاد و آن معتر و استیش

و مردم پیش از این که در ایشان دخول کنند و ایشان را از ترس آردند اما آنکه در آن حال اند
و در وقت مصروفی از بوز است که سخت بیاد می پاشد پیش از ترس ایشان چون است
بجهت چون بوز بزرگ است و همه براند اش پوست و دم دارد و نوعی کوف که در ایشان
وقت بکشد و این نوع بوز اند و در حد شرق پیشانند و دم دارند و سوی برانند
بر عادت مردم است و بعضی زیست و پیش علم بنسبش شهر را نوع و در آن
نوعی است از احد و حشر است و مانع باشد از و مجله ای که بر جوان که شش در و بدو
جذب هوا خشکی نیز تواند بود و هر چه شش دارد و نبرد است تواند بود و ایشان
آنچه در کتب یافتیم و دیده بودیم ایم است و پنج صنف است و این صنف بیاریم
آدم آبی بهیچ چیز نتواند آدم بر لب آلا که دم دارد و بجهت کوفکات و از طوطیان و در بحر
دریا و در آبر و در بحر می افتد و آنرا سبک نام و دریا می نامند و اگر چه است حرکت
صرف اول چند چیزی را بر ایشان مقدم میانیست و این است شرف لفظ از غنای ایشان
مقدم میانیست اما بجهت شرف لفظ از آنکه ایشان را مقدم میانیست و این صنف
بکرمیت و مردم است و بجهت آنکه در کرم است بدرجه اول و حشر مردم و چون کرم کنند
جراحات کنند و باز در این صنف است چون بوز اند و بر موضع خون بر آید و بند خون
دارد و این صنف حیوان بکرمیت کرم و حشر بدرجه دوم حلقه غلیظ را تنگ کند و در
سده و جگر و صفدان و امراض و معید بود و بجز در آن صنف را بهیچ آرد و بقران
کاف و آبی بر چند صنف است و گویند یک صنف را سبک است و این است و این صنف
زیر آنکه عجز از موم عسل است که در بعضی خرابی و ری می نشیند و در وقت بارش که

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

است هم در هر قوم پیش طاش زیادت از دلیست گشتی با هم زدن نماند
که دانه سینه شکیبایی دارد و برش سرخ و دمش گرم و میوه او سبز و
وقت الم بر دهنش کمر زدن و برش از سرخ و در عجب است که او را در
در بحر مغرب جویند و برش از آبی و برش میزند دارد و مثل برش است
شب سبزه است پیران آید و شب سبزه درختی بود برش که بد و کند و غیرت
که بد و راستش کند و قطع است بر روز و چون در یک شب نه شود آب روز و در
سبب او را که بود خوانند و چون برش میزند دارد شخ کوید پوست او را که
بر موضع الم بندند در حال در دو کس بود و در شش و در شش و در شش و در شش
افزونی گوشت را پوشاند و جراح را بود او که نه و چکان از قورچین بر آن
و برش امعاء بود چون خسته او بودستی ضلالت کشته با مع بود و در شش و در شش
خوک و ترکان عوف و معمولان بر غوث غوث است هم به جنگ تواند بود به هم در
و از آب کنده متولد میشود و از غوث است و حاصل آب و کثرت آن در ولایت و در آن
و یکسان و خراش است استخوان را یک معیت زبانش و در شش و در شش و در شش
بزرگه بود چون او را آبش نی بودند و بر موضع موی بر آن مانده دیگر موی بود
خونش در روی مانده هر کس او را چند دوست دارد و شش و در شش و در شش
موتش بود دل زهره شش زهره است و کشتش منزه الاکل و خوک بعد از کاه
بزرگ میباشد کهنج و بر دهنهای سیاه و سیاه و سیاه و در شش و در شش
و از زنی گشت بود و از آنرا غل خوانند و یک نوعش را از کونیه و از سیاه

و در خوانندگی را بر موضع شام نهاده تا خون فاسد بکشد چون بر شود باز وقتیکه بار
افشاند بر هر یک که بهیچانی کند باز نهند تا بکشد چون خون فاسد تمام اخلع کند و اگر نوزاد
وقت پست نوزاد نکند و در دو سو که برین رو به بران است پیرودن فستد و اگر اگر که بشود
کند بمیرد و خشک کرده و سوده بر موضع مو بر آن غلظت کند و دیگر موی نر و بخت
و عیت از طب و خدش و ناز این بود که بر یک سبب نوزاد فوش از و بر آید و آن نوزاد
مخرج کند چون آنرا بوی شام را دوش و نوزاد چهار بر فراخ من دارد و یک سر گشتش
از گوشت بر نه خوشتر است و پوستش از حریر نرم تر آنرا خور که در جوی غلظت است و بخت
بخت بسیار است و خوش رنگ تر از که را و بر ما و این بری همه ایشان میگوید و درین مضر
بول او در شکم و او را درام و بختش پوستش نفع که نوزاد خاک کند تا بر تبه که اگر در زنی
پوست او نهند چندانکه پوست او بر قرار بود و در آن دو کار نه بود و نوزادانی در شکم
نهند و نوزاد بر است و نوزاد سنگی و شمن میکت است پوستش در شکم و نوزاد است
و غرض از بیدش پوست و نوزاد و در جوی بر شکم است که نوزاد و آن بر شکم
که میباید که تا آنکه بوی شام خوب آرام و الفست بخورد و در غلظت قاریجی چشم بر شکم
از خوشتر است اینی و در نوزادش باد های بچه نیش در و بوم را بر برانند و این پوست
مردم سازند نوزاد اهل کند چند بیدتر که در خشک است بر جبهه چشم و در شکم
صل استغای را که در احصاء بود و فرغ کند و باد های غلیظ را تخلیص دهد و بجز از این علاج
نیی و دافع را معین بود که معروف است و نوزادان را لیون خوانند هم بر شکم توان بود
هم در آب و آنرا مرتب خاوی و محذوم است پوست محذومش را سوی بسیار و در هم

[illegible]

[illegible]

همیشه چیدنت تا سرش به خرد بود و اسیر دانش چرخد و در دمانی بران چرخد
قوت در دین کرد و ادل حق شمر که که لذتی از پیوان سازد نه از پش و عباد و دین
که چون او را بر سر و چون زرق نیافته باشد معاد کند و داند که حکم او از آن
سیم و هم که چون از حرکت در می آید و به یکدیگر چهارم حافظ که چون در حرکت
ناتوانستند او به اند که معاد و چنانچه کرد و ازین رسیده هم معاد که چون خود را به اند
ای رسیده بگریزد و هر طوی جوانی از کی و داریکی میانس بخوش آفریده تا بران غایب
تواند رسید و آنرا فوقی داده که محبت بی و کا و و اشال شین فزونی و
عانتش شیر باغی می شد و در جفا
بت برنج و خدایت زیاده کند بهشت مرغی غنی است و کو چکر ازهای و خمر
الا محبت عرب را مثل بود و در غنی چون کسی بر بنی است
کسی شود و در معذب دارد و گویان لغات بود که فادرا اگر کسی پیدا و در میان
عرب عند لیبیه و هزار خواند و موهلان سند و لوح کو بند مرغی که چست بر آب سنج و
آوارش در عایت خوشی و او را انواع نواهاست بر کسب بد و هزار که بند و
و در آنکس نوا این کند و از فرجه حارست وجود و عطف علی طوطی جمله در آن و در خوشی
خر صفت و بهت سیر شود بداند جوانی آرد چند که با او بود و در خوب نزد و هم دوست
زکی سار جویس و مینوی شستون خوانند بر و نه بهان بود و شستار کند و بر آن
عالم بود و در نو و تعلیم پذیرست و در خراها باشد بهجت مثل مرغی چند که
بر سمار و کدم کریزد و با غریب و بار دشمنی دارد و مینوع الا کلش و شش با کمال زکی

[illegible]

نخاعش و تنه پاسته و اگر در باغ و گشت زار و مرغزار بود و اگر
خوش دارد و دوسوی کوبیده است چو خورشید زوینچه بر پشت کوه زامون یا در هر
در خواص بختی و یک است و جاری چرخ در میان و قوری نمولان و قوری کوبیده و
اگر در گشت و گشت که در هر صحرای بود و همه اگر اگر چند دانی و نیز به مهور
اوست به و در و چون در باشد بزار و اگر مرغ و یا او دهن باشد صلاح آورد
در بخت چنان سوزان باشد که پهلوی مرغ را بریزد و او را خنقا بزند و خنک کرده و
با ناکت به حل کند و آنکال کند باض و همین بر دوش و خنک کرده و سینه و
قوت با جزا و سینه کرده و بخت و سینه و بخت و سینه و بخت و سینه و
در نوصد او و جگرش و در گشت و در گشت و در گشت و در گشت و
در نوصد او و جگرش و در گشت و در گشت و در گشت و در گشت و
چون افی بخت و در گشت و در گشت و در گشت و در گشت و
غیر از و خنقا و کوبیده و نمولان و بخت و سینه و بخت و سینه و
مرغاست سالی و سالی و در و در و در و در و در و در و در و در و
می بینا و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و
نمبره اش بر گزوم گزیده و در و در و در و در و در و در و در و در و
در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و
سخت نمائید بخت و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و
ساق و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نیزی چنانچه می دانست و هر دو در هر دو یک جنبه کنند و کوچک شود و بهش نیکو
سوده بوی اعراض را سود دهد و دیوانه عقل آید و هر هرش با نخال با صفت
بر و دغا ده پاک کند و بهش بر حسب تب نهند شش و هر اگر روده با خود دارد
رعین منده شود و خوش با نخال بیاض صین را برید و اگر در صدم شود و نوا بکشد
در میان شش منقوشند و اگر خوش بعین و شش گذر نهند بر قصبه که کشتن
و لذت جامع بفراید و کشتن حروف قویج لبین بر شکم براند و صند کرده با دود
ساق صافی بپزند و بخورند و بخور سوزنی کمی در آن بپزدان و در حال شفا بپزم
در شکم حروف سنگی است و اگر کش در جراحی آمده اگر بر چگون نهند بعضی آید و اگر بر غایت
شش هوش بفراید و در شکم را در کمان صیان گویند مجموع الاست و جانوری است
در غصه است و در این نوزاد و او را از هر طومست و نبشی و رسته و خوش بپزدان
و خون و پشه بود برین سبب است و در زکام پنهان شود و چه کس تا سو اگر کم خود تواند
برید و اگر کس بر جراثیم نشیند الم زیاده و کرم و دانه و سبب هلاک جانور گردد
نه که کشته و اگر بر جراثیم نشیند بپزند و اگر بر سینه نشیند بپزد و اگر سینه
کشته و بر زهر که زیاده باشد و در پنهانند اگر کس او در طری بر شش عمدت نهند تا بوزر
و بهش خاک کرده برد و بهش طاعت موی رویاند و کس با سر سوده و بهش خاک
برد و بهش طاعت موی رویاند و کس با سر سوده با نخال در در چشم زهر
حش پیم بفراید و کس با برین کرده بخورند سنگی شده خورد کرده بدون او و بپزد
گذازم گزیده طاعت شفا و در اسهال و دل بی همدی و آرد و سلم و دلست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ادبیت است از سخن بوی قند ساقان و عطر از آتش کیم است پخته و نازک
بین سبب اورا مال سخن فغانند و همچو آن چرخ سبزه ای گردد و زری آنکه سبزه
شود اگر چه است زیندگی و لا اود و در میان بوی قند ساقان و عطر از آتش کیم است پخته و نازک
و رفته اند و روز و شب در اندیشه سخن که طعم از آن سبزه است و عطر از آن
مستقی است و معنی کینه چاک است که هر آنکه سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
نعمه خداوند است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
بهار سال گفته اند به خفاش کوششی دارد و در نزد کوه پیشانی سازد و در کافران
نعمه خفاش دارد و در نزد سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
چون سبزه است و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
کس که سبزه است و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
در کوه چاک سبزه است و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
آب است و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
در هر دوام سبزه است و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
بر و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
از دیگران بود و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
سطر و دیگر آلات بود و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن
نزد و در نزد آبی و در روشن کرد و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن سبزه است و عطر از آن

[illegible]

و حکایت میکند چون می رود از این پادشاه می آید و بر سر درگاه می ایستد و گوید که
دو هفته فقه کرد و چیزی خوب نشد و سیم هفته مضاعف شود یعنی گوشت پاره ها که پخته
نوشته باده صندل و کباب و چند دیر آید پس گوشت ذبح اصحاب بیخ شورش
ساکن پس گوشت استخوانها پس پسته ها پسته ها و شیر که از تمام کیفیت و بهشت و این
قدرت سی و پنج شب از این پس شبانه در پاهای و پنج شب از این تمام شود و اگر کوفتی
نقطه مرد از نقطه زن قوی تر بوده باشد پس بر کوفه اگر نقطه زن قوی تر بوده باشد
و هر که در این پیر و دوازده نفر خلق یزد و چندان زمان که در شصت تمام شده
هم چند از روح و تیره تر است و در قوی حال کرده و احتمال روح حیوانی در دوزخ شود
و آنجا چون روح حیوانی بر دوزخ می افتد و می خندد و می خندد و می خندد و در دوزخ
و چندان از روح و حیوانی آنرا تربیت نمیدانند و تمام اوله و قوت خروج و در دوزخ
و نهاده شود سبب آنکه بعضی بخت و بعضی نه است و بعضی نه است و بعضی نه است و بعضی نه است

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

چون خدا جلجله و در غوغای میکند و اینجا که عرسه مریدانانی از اهل بیت
و این عرسه در این است و ظاهر و پوشش از حد تجاوز نموده و انانی است بدو کاتب
چون بدو قس نطقه و آتش قس کی بجز است قس و نظر بدو که شب بماند و نوبتی
بر روی کف است آن را انداخته بود و در شب کما است و در حال بیک و در شبی آویز و علم
سوزی خوانند و در شرف کما و در شبی گفته اند که ای شیخ ما را ای که نوی
و ای که از حال شبی گفته اند هر دو از تو نیست هر دو در عالم است و در شب
و ای که نوی قس نطقه و در افلا و انانی که در شب کما و در شب کما و در شب
و در شب کما و در شب کما و در شب کما و در شب کما و در شب کما و در شب کما
که در شب کما و در شب کما و در شب کما و در شب کما و در شب کما و در شب کما

و قال البی علی هدیه کما
از آنکه هیچ با فوری و نهایت که است و او اندوختن بسیار و او که با شنید و چوشت
مقرر نموده است که یونی که باشد و یکم که با فرمایند است که کسی که بهر نوار و خط
که به فرست او از هر تربت و در این که زندگانی و در آن که آید و در آن که
صفت کما و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که
کردنت و تو متوجه که پسین و در هر فرست و در این سبب فی معانی که خوانی که هر
که در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که
برآید و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که
در روی کما و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که و در آن که

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نقد ملک و الف نقد خدایا
و از کز دوانی داشت و گشتاد که دوانی

کاسه سحر و در جراح شجاع بسیار بفرم حکوم
سشش باشد

در عظام برتر که جز نکند
قصود است

شانه مقدار اسرار
در این مجلس بهر حال بود و در کمال آید

قد راقی عیش بحسب آینه
مشرب میشت بربود و غرور
رنگ روزانی مشایخ
ما فرود

و اینست که در بعضی ششهاست میان ریه ها و استخوان اندام و پوست
و استخوان نرم تر و بعضی از آن بر سر استخوانها حرکت آفریزد و تپید پیدا کند
و در حرکت استخوان حرکت کاشت نرم و انعطاف کننده و غلظت و بین هر دو
باشد و بعضی را غلظت و بعضی را نازک که چون گوش و بینی و لبها و تپش
و مجرای او تپش آن جدا گردد اگر بدخا استخوان بودی گوشت را می مغز میسوزد
گوشت مجرای او را می میسوزد و در بعضی از گوشتی که در میان استخوان
مغز و فسیل پیدا کند و از آن استخوان جدا می شود و در بعضی استخوانها
چون در بعضی از استخوانها و از پی کنند و بعضی سرد و در بعضی دمان و در بعضی
بسیار است و بعضی حرکت نرمی آن مانع حرکت گوشت است و بعضی از آنها نرم است
نمود و غلظت پیدا کند و بعضی را به سبب آن نرمی جمع اعضا و جوارح در او
رسیده و سبب قوام و در در او است و بعضی نرم به استخوان میسوزد و بعضی
اصن بود و حرکت نرم را حرکت بود و در بعضی از استخوانها بود و در بعضی حرکت دیگر
از این دارد و در بعضی حرکت به طاعت بود و بعضی استخوانها به طاعت گوشت از
رباط نرم تر و از گوشت نازک بعضی سرد و در بعضی است و از ترقی تا فسیل در او بود
آوی و درون و بیرون و در بعضی از استخوانها که در وسط قرار دارد و بعضی از استخوانها
محکم تر از بقیه است و بعضی از استخوانها که در وسط قرار دارد و بعضی از استخوانها

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

او به اینست هر چه فرغ بر آید و در غایت آن که شش به آن می شود و پنبه بر دهنش
عجیبی بر قیاس است که از دفع بر اوین کاش کوش و پنبه بر او شش می زند و شش بر
دارد و اگر آن برده را الی رسیدگی حاصل شود و در میان شش و کله است و پنبه
نمی آید از غلظت جری خوانند و آن بر جرم است و غلظت می کشد و اگر کله بر او
را برده و سالی راه نهد و در گردان نورع طهر را بنیست و پنبه بر او شش می زند
و غیر از آن که در سالی رسد تا معقود و معلوم بنهیم کرد و در آویختن آن
چرا که کوش خوانند بسیار که در این سبب شش در کوش بر دهنش و سالی باشد
چون چنان روی سبب بر حال او است و اگر چینی بودی بعدی چهار عددی که در
پنبه و از آن سخن است که شش می بود که ماده و خاکست و در روی جلد می بود
او آن است شش و صفاد پنبه را آواز می رسد چه اگر کاداک پی گرفته بعدی چهار عددی
و آن کاداک را انحصار از زیادتی رطوبت بودی و آنچه بعدی کوش و از غلظت
جری متوجه و او است شش و پنبه تر خوانند و در جری و پنبه بر او شش می زند
آفت رسد و بگری بر فرار بود و آن شش بر او شش و پنبه بر او شش می زند
پنبه بر او آن مجرب است و او قسم را بداند اگر در می در و آن سوی غلظت می کشد
شش و پنبه است شش و او که ماده و پنبه بر او شش می کشد و پنبه بر او شش می کشد
و او غلظت کند و آنچه بر او در و پنبه بر او شش می کشد و پنبه بر او شش می کشد
و جرم ساخت تا کرات راه دفع و شش بر او شش می کشد و پنبه بر او شش می کشد
می آید چون سبک بر سبکی او و در و پنبه بر او شش می کشد و پنبه بر او شش می کشد

[illegible]

[illegible]

نسبت که داده اند اینست چون محل کواکس درونی و بیرونی وجود جسمانی را
نظیر بر دای و منظر روح شود در شایستگی آن بر وجهی پیدا کردن و یک ترا
مستقیم و هم حرکت و متناهی چنان افکار و شکل آوی چون بیواته سرنگند
سرافراز بود و یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک
برو پای روان شیب و ظاهر و پست و پست و پست و پست و پست و پست و پست
کوتاهت مرز لطیف و جن فرایند و از هر خصوی میگذرد که در آن یک یک یک یک یک یک
نیاید و چون با خود هر خصوی لطیف باشد و نمی آید اجتماع آن جن است که آن یک یک یک
مستقلی در کلام مجید ظاهر باشد

چون بر ظاهر ملک وجود بر بر مثال سلطنت است او متعلق که مانند حرکت است
باشد از آن شد ظاهر که در آن بر بدن سرافراز است و گردن در حرکتی و او که جسمی است
بر وجهی است شیب و حرکت تواند کرد و با هر طرف که بر این حرکت است و این است
باشد و هر که در خود و عروق و شیرین و داورده است و غشای و غیر آن از سر
رسایند و در و جای و او تا بر آن سایل سلطان سراز ملک و در و غیر این است و در
شود و او تا بر آن سایل سلطان که انفسال مکان است و در و غیر این است و در
تواند کرد و اگر چه از آن سخن بر سر می آید که در و غیر این است و در
فوق نماید و گفته شد که استخوان کردن ترس از این است و آن همه بجز که در
و در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
تا آنکه در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بمنار یغنی حکم که اینها نشکند در میان من و پیوسته است
در طبع و کمال آلت تو بیدار است و آن آلت در ذکر و انانیت است اما در کمال
نور حرارت پرورن آید و انانیت بجهت قدرت حرارت درون غفله و سواد و نور و کمال
در یک دفعه برین آید و درین سبب در و منزه است و در آنجا که عین صانع از قلم
و انانیت چنانکه سخن در اول فکری تو را کرد اما در این صانع از و انانیت و عین و انانیت
در عین و در این صانع بجا که نامه بالا که در اول نقد است و آن صانع است و آنرا غفله گفته
تا نشکند آن کسر شود و خسته شود و اگر سرد کرد از پوست پرورن آید و درون و انانیت صانع
باز در تو در یاد و ذکر و انانیت بر ظاهر وجود است و درین ذکر که در صانع است صانع از
گوشه غفله است و که گاه با غفله و نشسته رود و بعضی را با غفله و بعضی است تا که بگذرد
از ذکر و در بر این صانع نزدیک به غفله تا در روشن شود که جای عین است تا که نشود و چنانچه
در غفله نشسته بود و اگر ایما نامانی را بنام و بقایه بر صانع است که سر از روشن پرورن گشته
از بر غفله است و از دخول او را غفله رسد و بعضی است عین است تا که نشود و انانیت صانع
در و صانع از انانیت تا که نشسته تا قوتش بکمال بوده در بر صانع و عین است تا چنانچه با غفله
یا بر غفله نشسته و در بر صانع نشسته و در و انانیت است تا که نشود و انانیت صانع
و در پرورن آنرا در غفله است یکی صانع را در روشن و عین و معده و در و انانیت در و انانیت
جای و ادویه هر چه بر صانع است که در غفله نشسته تا که نشود و انانیت صانع
گوش و پستان و انانیت و گرده و غیر آن که بگذرد و در و انانیت و دیگر طرفه غفله
چنانچه در غفله و در و انانیت و در و انانیت که بول از و انانیت باشد و در و انانیت

بنحای بسیار دور و نزدیک و دراز و نزدیک و هر چه است از دهنی به پیش بند و او را
 رقبه الرحم بود و قصبه است همه آنکه کای سخت و کای نرم تواند نمود و در شش و در
 نیاز و در اگر چه در سخت و دوایم است و در وی وجود دارد و در کسب و در وی
 کشید و اگر چه در نرم و در وی آن قصبه خود است و کشید شد حکمت مایع چنان است
 که آن از جوی حبسی باشد و سختی او قوت نمی باشد که از عروق روان بر و برسد
 غرض از سخن او آنکه بر قصبه الرحم تواند رسید و نمی تواند در چنان باشد که به او نرسد
 و قوت او باطل شود و باید وجود دیگری تواند شد و در هم بر جوی حبسی است و در
 بر حسن و چندان باشد و در قفص و ربط نهاد تا بوقت حاجت به یک را کار دارد و او را
 که نیست که قصبه الرحم خوانند و از محاسن مشهوره و جاذب مینی از لید فرج تا پیش
 طول ذکر و مقدار شش است زن پهلوی پهلوی بر نهاده و بر هم درازاید و هم تکمیل
 بر نشسته و تا پیشین رسیده و از اجزای الرحم و قوی الرحم نیز خوانند بوقت جماع
 آن قون چسبده شود و منجر به رجو کشد و منی زن را همان حرکت از جای آن
 بیرون آرد و هر دو منی با هم آمیخته از زمان رقبه الرحم همیشه رسد و باید هر چه یکی
 شود و قوی در زن بقدرت خالق چون آنرا پرورش داده و تصدیق کرده و در سینه
 او کشم خدمت بجهت ای وجود او در و سبب بقدر نوع شود و فتنه که بعد از این
 و مقصد حسنی عصبانیت و او را بهی مثل سوز و در هم کشیده تا بوقت حاجت و جماع
 تواند شد و بر و عصبانیت حرکت ارادی در حفظ و اخلای قنول از بی پای و خلقت
 هست مانند است که در آن وسایق و حوزده پای و کعب و پشتان دارد و او را

[illegible]

[illegible]

درست از یک چهره که به هر دو دست تغییر کند و در آنکس باز نماند و در
خفاقی و از او به هر دو دست به پیشانی طایف که در دو دست باشد به هر دو دست
صیبت کند و در آنکس در دست کمالی از او به هر دو دست

و به هر دو دست عالم جهانی و در دست هر دو دست که در عالم جهانی در دست هر دو دست
عالم به هر دو دست از او به هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست
میور و میوان از او به هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست
شبه به هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست
بشبه به هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست

سبب فرمود و خود خلی

اما بصیرت داد و آن مرتبه هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست
در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست
که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست

بهر آدنی را به هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست
بهر آدنی را به هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست
و اگر به هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست
و انسان خاص حضرت و به هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست

و قال بهر دو دست

یعنی آنکس که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست که در دست هر دو دست

با یکدیگر تازان و سبب آنکه اینها سینه او را تر باشد و غلافی دارد که آنرا سبب خوانند باز
دارند و اینها سینه او را وجود سینه خدا بر دل بیخ بیدار کند که دل تشنه شود
ترسید و درود که اعضای دیگر شود در دهنش نباشد از آن در بر دل کند و اگر
قوتی که رای برد چو آید بر دل آن فتن بر برد و در دل و در جوانی عصر و شب
آرامی در دل گویند و در زار و است که کند که شهادت دل جویند در حالت فتن
خستگی شود و در زمان اند و با نفس و چون دل مع روح می رسد و پیش و بعد
او در صدر برین است که آید به چو اینها از و غنی آسانی رسد و دیگر در روح چون شبان
او چشمه مغرب خارجی بر آن راه تو را یافت و در آخر غریب محو فانی و خون را که در
لطیف تواند کرد و با عصا و اجزاء و در رفته و در حبس تمام دل یکباره کشای و در
و در آن که افواج خوشی جراح بگروا و در آید و در آید از سدر برین چرخ
فدای تر بود و چون دل دیگر بر دلیلیت گرم و از آید که هر یک را بر غریبی
صد بر جای دادن تا وجود در غایت ال و از برین بر طرف چرخ نشاند تا با غایت
و با آسانی غنیمت تمام تواند کرد و بخشش بر صفای تواند رسانیدن و از بخشش دل برین
بزرگتر بود و دل او در صدر وجود بهر طرف سیار نشاند و دیگر هر اوج و خلیف و شیب
با ترشنگ و در جنب و جراح و چون کبار و در مقام و خط بر وجهش نشاند و در
بلاست سبب بین و بحر فتن است و از بحر بر آن و در دل طبیعت است و از شرم
و در خنده خود را بر آید با قیام جان بگری بگری و در جگر تمام آید و در تمام
و در میرسد و در هر یک از آن چنان چنان بسیار از دل و در آن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و بشناسد که نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
بوی این کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
و بیکان که در کجای این کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
در این کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
بشیرین و کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
آواز در کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
شیرین و کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
چرا که این کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
منش و کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
نور در کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
چونینش و کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
میداند و کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
مچنین کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
این کجاست که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
جاذبه که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از
از جاذبه که تو نیست در هیچ کجای این برابریها وی بسازد و بوی خوشی از

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

CH

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1971

[illegible]

[illegible]

[illegible]

...میں نے اس کو دیکھا تھا۔

100-443887-100

و کانی بکری و زنی بر درگاه مستوفی

قوله تعالى: يا أيها الذين آمنوا اذكروا نعم الله التي لا تعد ولا تحصى

من الامام احمد بن محمد بن ابي اسحاق بن محمد بن ابي اسحاق بن محمد بن ابي اسحاق

میرزا فتح علی خان قزوینی

و در این میان باقی اوقات را در راه و در منزلت می گذرانند

مجلس اول

[Faint handwritten signature]

[illegible]

من بعد هذا الموضع من الكتاب وهو من بعد الموضع الذي ذكره الله تعالى في قوله تعالى

پس از آنکه در این باره تحقیقاتی را که در دسترس است، به شما می‌رسانم.

[illegible]

مراد سید میری شریعت است که اینک در امر بیاید و او را بدو چنان در هر یک از این دو باب

و اما در این باره که از استقامت خود شکی نیست، و چون که بدین طریق در وقت

بقری و نعت پیر این دلی بچہ و در اعلیٰ علیہ السلام منہ خفیف زووک

قال عليه السلام

میرزا محمد بن خلیفه بن علی

تاریخ و حوالہ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

در حدیثی که در این کتاب است که هر که در راه خدا...

فردی که در این کتاب آمده است

[Faint handwritten signature]

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والمؤمنين الذين آمنوا بالله ورسوله

و بشعده انچه بخواهيد بدست بيايد جدايي بشود و حقوق ميري كود و بچه ها

[illegible][illegible]

روز پنجشنبه ۱۳۰۲/۱۲/۱۳

و قورقون

تبریز، سردار خانگی، قلمی، دیوانی و جزو تاج و تخت و طبع و خلق و خوی

[illegible]

100

تو را شنیدم و در آن وقت که من در آنجا بودم

هم کردن و نگذاشتی که من از آنجا بیرون بروم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و قال عیبه السلام ابریز او را در آنجا و من نیز بمانم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

و من نیز از آنجا بیرون نرفتم و در آنجا بماندم

از چشم دور و دورانه که از دل و عشق خوش و دلش سر انگش
چون که کشیده بود از جلیست بوی تنلی با لبانی که از غم می پشیمان
بنو و صحنی از چشم بدیشان باز که نشستن بکوشش شمع و زانوار و دیوار که در کنار
امور دنیاوی و اخلاقی طبیعت نمود و بهر جود در غم و بهر غم و بهر غم و بهر غم
سبحان و دل که این که از نشستن و از این معصیت خود را نشستن و در دهر
عطا آرد

و از عجز جانی که در دلش سبب کار و از این
قرا از ده کار خود که در نیست و از این نام که در ده کار و از این
وز این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار
چو از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار
بستیم آنی که از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار
که از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار
فایده آن که از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار
که از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار و از این بخار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في علي بن أبي طالب

مقاماً عظيماً من دهر الخلق

وقال الله تعالى في سورة النور

هو الذي جعل في علي بن أبي طالب

مقاماً عظيماً من دهر الخلق

وقال الله تعالى في سورة النور

هو الذي جعل في علي بن أبي طالب

مقاماً عظيماً من دهر الخلق

وقال الله تعالى في سورة النور

هو الذي جعل في علي بن أبي طالب

مقاماً عظيماً من دهر الخلق

وقال الله تعالى في سورة النور

هو الذي جعل في علي بن أبي طالب

مقاماً عظيماً من دهر الخلق

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مجلس دوم و حضرت برگزیده

بجای نشیند

در سینه در سینه

و چون می کرد استغاثه و تضرع

بجای

و در آنجا که گویانند بر روی رخسار مست نهاد و چنانکه در کتب

در معارج از روح پاک

مرویت است و تنهایی نداشتند و در هر یک از اینها

و قال صلی الله علیه و آله من دعا الله و دعا رسوله و دعا علی بن ابی طالب

در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و این است که در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

[illegible]

در این کتاب که در این شهر کتب است
در این کتاب که در این شهر کتب است
در این کتاب که در این شهر کتب است

دوم از حق شرم و استغنی که عباد و برادران خود را در این کتاب که در این شهر کتب است
در این کتاب که در این شهر کتب است
در این کتاب که در این شهر کتب است

در این کتاب که در این شهر کتب است
در این کتاب که در این شهر کتب است
در این کتاب که در این شهر کتب است

در این کتاب که در این شهر کتب است
در این کتاب که در این شهر کتب است
در این کتاب که در این شهر کتب است

بقول شافعي بنصرته

1990

[illegible]

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains.

عسکری احمد علیہ السلام صہبہ و سپہ ہرما

از دشت ایشان بود در چو لیغ مرغش بود هر چه آید از خوشی
کوی ایشان خوی الم و در شستن نادی ها سحر تیره

در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت
و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت

و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت
و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت

و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت
و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت

و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت
و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت

و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت
و در کوه و دشت و در کوه و دشت و در کوه و دشت

در آرزوی روزی که در کمال کمالی تو

دین

و ابو طاهر ختانی در ترجمه بنی گفته نهاد

و در آن روز چهار آرد همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

و در آن روز سبب نام با همه را ببرد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله

والمصطفی

ص

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

والمصطفی

100

حق تعالی صبر و استقامت را در حق تعالی نهادن و در حق تعالی
دوای خود را بر روی میوه های آن گذاشتن و در حق تعالی
که از معصی بزرگتر از این و نظر آرد تا از زود آن محبت به دشمن که از او

مستوفى من

1944

1944

14

19

بیخ و بنی شریفه
خوشه و شرفه

کرمی است و نخلی است بهین و دارد کج میزنند و میزنند و در هر یک

وینا کتبی

وادی و سمنان و یزد و کاشان و قزوین و گیلان و...

[illegible]

والی: اردن میں جو عظیم اور بڑا درخت ہے اور اس کے پتے بڑے ہوتے ہیں

وہو کہ ہر ایک کو اپنے حق پہنچانے کے لئے

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

بسیار و انصاف و نور و ان راه نهدن و اسج حال درین حال و درین حال
تا چلا و نقش خاص را از ظهور ظاهر آن محمد صمد و در او نشانی و در او نشانی
کند اند چندان بر او این راه که دوی بر خیزد که است دوی بر روی بر خیزد
تو و نشانی دوی که چندی جانی بر کسی که تو دوی بر خیزد و این بر زبانت که
که او بیت عظام و مشیخ کوم رضوان به تسلیم تعین را حاصل بود چنانکه این خدا دان
رئی فی هم کرده اند و امیر المومنین علی علیه السلام فرموده است
و سعادان با زیر عزمه کند
و است و سعادان با زیر عزمه کند

حکیم بنی بر عیسی مرتضی آورده که در کلام مجید آمده که موسی علیه السلام نورانی بار
در خانه و به و پس بر صلاح را به نشانی از آن که این کارند و گفت و در آن حال
از در خانه بر این نور و از آن یک کجی و خواججه عبد الله و در آن به بری
کوثر آنچه صلاح گفت که آن کریم گفت او شکار و من نهان کریم
البتا در یک عالم آنچه مل برین مشاهده بود و با طایف و او و به سحر
از آن به در آن و آن چنان که به بر خیزد باشد و در حال آورده و آن نورانی و او نورانی
ان به خود که به نشانی و قیام الی صلی علیه و آله المومنان عند شریعین علیهم السلام
و برینا و برینا و اولونا فاشی المومنین انما فاقول الاخر ان الوفی علی الکرام
اللام مقول ان نبی الامم من یسرفضا و نری الضیم من یسرفضا
و در عجم گفته اند منکو تو بداند و وفون آمد و در عجم و در آن نورانی

[illegible]

[illegible]

و از مستغنی اینست شش کام کرد و بدینا عین است

و قیاس

بذل المونس در سواد صغیر و نه در ذل اندانند و نه در

و قال من جاد ان ابلد من کالو او ابلد من غل

و من کشف فاسی و من کشف فاسی و من کشف فاسی

و تکتک سون لیدین و منیز و و یا شش بر کتک لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین و تکتک کل لیدین

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مِنْ شَيْءٍ إِلَّا اسْتَحْفَاقُ فَاقْبَلْهُ عَلَى مَا كَانَ عَلَيْهِ وَكَرِهَ
ان كثر من ذنوبه وظهرت عيوبه صار سؤاله معا ويا ويا
ساجدا ونبأ غرس كنیم شمس ایضاً در وقت سجدیدن بیان
نیکان حضرت از این سخن از این منع به و آن بجهت آنکه اینست
ساکر شدت از حرکت در طلب زاری و ضروری که شعر و شرح بر زبان رخصت
و نه در آن خود از روی تمسیر و به خدا و از انواران نیک است و به سبب آنکه
و بی اعتمادی که در وقت در این وقت بوقت تصرف آید بزیادت باشد و این
مخوف و مال و خیال تاثیر دارد و در بر روی سرایت کند چنانکه رسول علیه السلام فرمود
تسبیح و تضرع و تضرع کار همیشه از هر کس هر سال بود چنانکه گفته اند اینها
خداوند است و به بدی حال و دیگران خرمی کردند و به این امر از آن بزرگ و آن
بمصور نگردان بد که پیش از آنکه سبب از بی تبری ایشان برود و هرگز بدان نرسید
چون اگر خود تصور کردی در آشنی که از فضل و قدرت و بزرگی و بزرگی و بزرگی
و برین مثل اقدام نمودی اما اگر مرگی بود و این شهادت نتوان کرد که در زبانت از این سخن
در آید و در مغنی گفته اند لا اله الا الله فی الاموات موسی علیه السلام از خدا تعالی از خود است
و اینست که لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
پیشین میراث کرده باشد و یکی بناموزد و اگر چه ایشان بزرگتر از تمام
بناموزده باقی باشد و هیچ از آن مختصان نندید و بکار از امور بدین را داشت و در عی
که در دگر می بود و اما کاهی نهدند از آن بکار کرد و اگر چه خردمند و گویند و در بعضی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وروي صحيح از رسول صلى الله عليه وآله مرويت قال اتدرون ما الغيبة قالوا

نعم قال الله ورسوله اعلم قال ذكر في اسنان من اسكره قيل

فرايت ان كان في الخمر ما اقول قال ان كان فيه ما نقول فقد

اغيب وان لم يكن فيه فقد اتمته وقال عليه السلام من ذنب

من كذب الخية يظهر الغيب كان حقا على الله ان يحرقه على النار وقال

حسن البصري الغيبة فالهت النساء وكتب بشير الخمرية لا تبدي من اجوب

ما سئله من اعلام الاجوب وقال عليه السلام لية الذنوب على نفسه ستر

الله في الدنيا والاخرة روي صحيح من سبها بعد كذا وصحت و

ان يارب من روي صحيح في ثوب من اسنان برهان قول عباس طلق بيت وعر من

منطق اصام غيبه بود و برانچه ميگويد و روي صحيح في اين معنى است و برانچه

روي صحيح از رسول صلى الله عليه وآله مرويت

ايكم والكذب فافق الكذب يهدي الى الفجور ويهدي الى

النار وقال عليه السلام ويا ايها المجذبة فيكذب ليضل الله

ويل له وقال عليه السلام لا يحبوا الكذب ان اراهم فيه الحجة

ما بينه الملك و قال عليه السلام ما لكم والكذب فانه باب

من ابواب النار وقال عليه السلام من كذب على متعمدا فقتل من

سقى الله سمه رسول الله صلى الله عليه وآله عليه السلام في قال نعم

دیر ف قال نعم قبل المؤمن ~~بکذب~~ قال لا و امیر المؤمنین علی فرمود
الکذب بجهنم و النجس قال و قال علیه السلام لا حیاء بجره و لا مروت کذب و
در کلام حکماء آمده است الذکر کذب و الت سوا و لان فیصد الحی بطور قاطع
یوثق کلامه فقد بطل حیاته بعد انده مبارک گفت اول حقوقه الکتاب و دوم
منه و کشفه از من عرف بالکذب لا یجمع صدقه و قیل الکذب بجهنم
کلی شتر اصل کل ذمه و در کتاب منور الحکم آمده الکتاب یا شرمه البصیر
لان البصر لیسر مما لک و الکتاب لیسر مما عقلتک و ایضا قیه لا یلم
الکتاب شیئا الا ظلم علیه غیبه غیبه و رضیه بکفوت یا بنی ان اردت
المهابة فلا تکذب فان الکاذب لا هاب و لو لفت به الف سین
دفع در نهفته و در هر کس که بپسندیده است که در صفات شکر که انداختن
الکذب بعدی شیرازی گوید و در غرض مصلحت آینه در راست فتنه نکران است و تبت
ظاهر کردن چیزی است بر کسی آن چیز را که نه در حق و آن و اعلی ربه و این
افترانیز گویند و در تعالی فتنه نفس اماره و در حق و این
ازین سخن بدان بدست بی انکار گویند و پرسند تا در کفایت نیست پذیرند و این
سعی نیز خوانند و ظاهر محمدی آید عزرا و شکوینده و قوله تعالی و لعلی فتنه
انزله و در صاحب حدیث قول علی ان علیه و آله مرویت الثمینه سیه فتنه قاتل و در کتاب
منور الحکم آمده است لا یزال الحجة غیبه و تمامه و در کلام حکماء آمده الثمینه
دنامه و النعمایه و دانه هار و العبد و اما فی الشرب و البس

اهل باور که بلباب السین والذین آمنه است او حی الله تعالی لی موحیان فی
بلدانہ سلیمان ولسا مطرک وحو فی ارضک فقال یارب دلج علی
لنرجع فقال یا موسی کبر الصیمه وانا اثم وعلی شری کرنت در امور
از خدا وخلق وستره کمتر خود نیز شنیدن و چه داشتند از آن که درین چون شش
از فضایل و فضایل و ذایل و اده شد اکنون خصیعی که هر روز وی دارند ایراد کنیم
آنکه ص و الطبع از آرزو بستن و طهرین حمزه است زیوت از واجب ما یجوز
و در آن ولوح مؤذن و چند آنکه پیش یا پیش جوید و آنرا نهایت نیست و در وقت
یکی آنکه طاعت و عبادت و طلب معرفت هر چه باشد و در آن با سگی باشد و آن را خجده
فخایل باشد دوم آنکه در امور دنیاوی این صفت داشته باشد و آن از دین است و در
احادیث قدسی از رسول صلی الله علیه و آله مرویت لو کان لابن ادم وادیان من
من الذمب لیمتی الیه ثلثه و لا یملا بحوف ابن ادم الا التراب و
قال علیه السلام اللهم انی اعوذ بک من حبیب ما یدعی الی
الطبع غیر مطمع و در غیب حبیب من عبد الملک کفنه لا یؤخر لذت
الیه الی غیر فانه غیر مأمون و در حبیب پسته ناپایده و نگویم بدین خیا که
لا یؤخر لذت الیوم الی غیر فانه غیر مأمون و بهتر که در ص کرب الاجار
رویت که در توره آمده یا بادم کمالا الطالب یعمل فیلدا لیا لنی برزق
غذوق امیر المومنین علی علیه السلام است و است
خدا یاریلا و قال علیه السلام اخاف علیکم انتم اتباع الهوی

[illegible]

[illegible]

و از آن پس هر چه می باشد در حق وجود نفس است که از انوار حق
سبحی و ملک کونید و هر که در انوار حق است و در قرآن از انوار حق
و در سطر که در حق است نفس از آن کونید و اولی آنکه نفس است نفس از آن کونید
حکما گفته اند که نفس ملک صاحب دین کرم است نفس سبحی که در حق است
او است و انوار حق و در سطر که در حق است نفس سبحی است
که از آن انوار حق و در سطر که در حق است نفس سبحی است
تا در سطر که در حق است نفس سبحی است تا در سطر که در حق است
و نفس سبحی است که در حق است و در سطر که در حق است
محافظ هم باشد از انوار حق و در سطر که در حق است
بود شهادت که نفس سبحی است و در سطر که در حق است
باشد از انوار حق و در سطر که در حق است
شرعیات را از انوار حق و در سطر که در حق است
وجود نفس و در سطر که در حق است
معجزات خداوند و در سطر که در حق است
کرد و در سطر که در حق است
فصائل و در سطر که در حق است
از نفس سبحی است و در سطر که در حق است
نفس سبحی است و در سطر که در حق است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شده دارد و در این راه هم او را زودخانه و در راه انداخته و در راه او را زودخانه و در راه او را زودخانه
از مسیر و همچنان سیر کرد و از راه او را زودخانه و در راه او را زودخانه و در راه او را زودخانه
خوبی و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
گذشت نامه بخت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
مستور شد و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
بهر روز و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
الحمد برای کت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
این روز و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
بسیار و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
نام و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
بر روز و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
معروف و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
بخت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
برهه و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
نمود و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
از یک نفس و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
بقا و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت

[illegible]

و چشم او را بر صندل و قوت و زوال و فدا و دی و او را که به دست خودی انی
و در هر حال که در این است و در هر حال که در آن است مستغنی باشد و چون به دست
باشد در جمیع توان بود و چون در رسم بود و زوال به او نیاید پس چون تمام
صفت او مستقیم است و کفایتی است که او خودی و در از این کسب شهری
از این و در هر حال که در آن است مستغنی باشد و در هر حال که در آن است
چون در هر حال که در آن است مستغنی باشد و در هر حال که در آن است

و چون از این بر صفت است که چون به آفرینش سر زاری کرد و عشق داد و داده و حاصل
بیشتری است که باقی کوی از این نیز کار نیاید و سلطان بود و در هر حال که در آن است
فی الواقع هیچ نیستی و ما و این همه را تو بخت و دای هر دو به این ختم خود را
و بخت و دای تو در این زده شعله در یک است خدا را از انوش که در دای جرم خود را از این فراموش
بکنی

و حدیث اولی که در هر حال که در آن است مستغنی باشد و در هر حال که در آن است
شهرت کنی و از هر حال که در آن است مستغنی باشد و در هر حال که در آن است
که در هر حال که در آن است مستغنی باشد و در هر حال که در آن است
پنا و کشتی شناود است کیر او بهی و در هر حال که در آن است مستغنی باشد
چرا که در هر حال که در آن است مستغنی باشد و در هر حال که در آن است
خواهد بجا میاید و دلیل مبداء است از این و در هر حال که در آن است
و قد نیست و غیره و او بهی است و در هر حال که در آن است مستغنی باشد

[illegible]

نوازنده سید جهانگیر خان مجید و انوار خان مجید

مجلس علمیه خراسان - مشهد

مستی معرقت سبحان عید ناکش عبادت ای حکیم قدر کی کوہ نازک قدم وین

دوم ترین کار روزی است که هر استخوان و ممبر و عروق و اعصاب و پوست و گوشت و استخوان را

اگر کسی نماز یا نیت صحیح و سلیس را از کسی یاد بگیرد و بعد از آن اشتباه کند

وید خود را فرود آورد و تمام مشی بر تنه نهاد

و نوح علیہ السلام رستگاری

و ابراهیم نیز خفت و شت و نهاده بر آسمان و زمین گشتند و رسیدند و موسی نیز

صاحب دستور انگریز و حکم چندی علیگنا اینیق منم لاشیر داود و پسران عالم بر سر رخت

با و او اما بعد از آنکه خلافت را از او برداشته و سیاهان را بر او فرو نهادند

لی مکہ الاشقی لاجور من بعد ازین صفت برزق ازت باور و صیو ازیم است

قدرت کوشش شد، بهتر بفرمایند، ای حق تعالی، در این روز مبارک

و حضرت مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم اکبر عالمین حضرت نبوت مبعوت

و ازین مرتبه در کتب آن نوشته شده است

و تعالیٰ انکی کرامت و شرف

مجلس

انہوں نے جو کہ وہ ہیں ان کے لیے یہ ہے کہ ان کے لیے یہ ہے کہ ان کے لیے یہ ہے

مل مجید ام، مادر امیون، بنسپرت، ریحان، حسن، زین، اسکوب، بجای، سحر، زار

حکم بود در این سبب است که در طرفین عالم و کون و جبر و اختیار
 که طرف وجود است و در جانب هم نفع و منفعت و در صورت است و در آن مرتبه از این است
 متوجه شد این سخن در وجه دنیا بود اگر او این سخن را شنید و نیز میگوید که
 باید گفت که فی الواقع تیرگی و درد است که در هر یک از این گفتا باشد و آن را
 هر عارف بقدر تیرگی باری تعالی است لا حرم او و حب او و کبر و از هر چه در فهم و
 و تصور و حتی از بیان و مثال آن نمیدانند و در او که خالی آن نیستند و او را
 هم نام که خوانند غنی است از نعمت او زیرا که عالمی از آن بیش از درین است و شوق
 حقیقت و آتش کفن از دست کوی محبت هم و از غنی و غنی است و در این
 خود حق چون آید و این عمل گفته اند که عالم و ملکات و در هر چه هستند و از این
 خود را متوجه کرد اند و محقق شدند و بعضی عالم و مضمون را شنیدند که عالم خود را متوجه کردند
 مصیبت روزه گشتند و چندی را که توفیق بود عالم الهی شمر از تیرگی و غنی است و در او که
 هدایت یافتند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

توت صفت دوستی و صحت دوستی بر نفع کرد و که و صحت نایر چو ماند و دوستی
مگر کفایتی که گشت در دوزخ که التوحید است نقاط الانصاف لا یجزم فی هر دو پیش
اجتهادی اخلاقی باشد و ایضا اولی و غایتی است که رسول عیسی ام از پیش
حکایت کرد بی سمع و بی بصیرتی لطف و پند و عمل صالح بر کسی و بی بافت و خوف و
یعنی نفس را از زوایا داد و بر نیافت آرزو را خو کرد و عین کرد و پند و از پند هر خوا
کردان و هشتن و دوزخ و آب و عزا نویسد تا بن معتق میفرماید
زیرا که کار خوف در جات نام میرسد و بی بافت و ریاضت بیج مرتبه و ملت
حاصل نوزده و سی و پنج دران صفتی از صفت نه هشت و در حکام مجیدی نام
و شیخ بنید بعد از رحمت گفت الجوع عدم نهی الارض و نهی
ساکت قدیمی و پر خور است و نهی تعالی و رقی می بر حوزان میفرماید
هر که کم خورد کم حسد و کم غش و کم غش از
صفت نه هشت
قرآن را نام خود سازد که رحمتی از خود و از قرآن من است این را شیخ عیسی بن عیسی
نمونه از دمن قال به صدق و من علم به عدل و من عمل به رشد و من عمل به فقه و من عمل
عرا که شقیم و در عین که پیوسته مرکب ایجاد و بهیضت است و خود را کند و غش
کالت نماید و رسول صلی الله علیه و آله وسلم میفرماید

و باید که از عیبت شیطان باشی و از شیطان

در این شهر دج رسول فرموده

و چند اگر سالک بر این صفت آدم نماید علم و توفیق او بشهرت ثبات یابد و انعام در بر گیرد
و ماه نو در او بداران در دوشین سنگ و حجر که هر شود و صفای که بهشت علی است زیادت
که در دنیا نگذشت اندر تو فرشته نوی آید نفی از بی اثر بود که است که گشت بدو
اعظمی پس او از ریاضت و کسرت آنرا اثر عظیم است و علی بر این است چنانکه در
مجید آمده و توفیق علی

در جای دیگر فرموده

و رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که عظمی یا لا اله الا الله را و اگر او خواص را
شاکر و ایات خدا را در امر ذکر بسیار و ذکر این است که حق او و در این
هو و نور انوار عظیم است و ذکر متبایان است و او را از زبان او بیرون آید
بزرگوار و از زبان خاموش و بدین سالک مایه پر شود که میرفت و ذکر از بی غفلت
توفیق میزد و ذکر باید چندان که در وقت احوال و سختی که کند و در ذکر
در دوازده و اید و اید خلوت کم و بیش و نیز در شسته اند و اگر خلوت منفی که گشت
در خلوت همانا به ناسخا می روی نماید و کشف حقیقی بدید آید و شیشه را در صلی
خی آدم جهان مستور نشود و شکر کرد که از ذکر رسول صلی الله علیه و آله فرمود
و این را ذکر خلوت

و ای در آن وقتی تنهایی از عالم غریب و ملکوت و لاهوت بیدار و در قیامت
از خدا رسول معروف و صحت و در این عروج را می بیند در مرتبه شریف

و در منزل که سالک را و آید باز ماند و دیگر عروج نخواهد کرد بلکه مرتبه شش آنجا ماند
بزرگ و پس سطحی بپوشد سکو باید کرد اگر چه این راه بدین نیست و این طریقه را سلوک کمال
خواهد داشت رسید در روزی که از این مسکن که کمال بهترین حاصلت به آنست و در ذوق پرور
بودن و مردم توابع بودن و نفس او را خود بشکند این و معنی
شماره شش در خدای کجاست غفلت دیدن و عیون و عیون
مردم به نظر شفقت که است چنانکه سیم نام برده و همیشه بار بار در و کثیر از آن فرزند
و این سوره بر کس که در روزی که از این مسکن که کمال بهترین حاصلت به آنست و در ذوق پرور
بیش سخن و با حال حس و حس از احوال سید صاحب و صاحب و صاحب
کلی و الا یک عجب که در روز و کلام انبیا و اولیا و شیخ بسیار بر زبان را انداخت
عند ذکر اصحابین در آن محرم و در موثر شود و غنیمت و انوار در آن روز و در شب
بنام خدا که حضرت عزت کند و شستن اولیت در آن روز و قدسی که آید از آسمان
عزیز شود و علی بن اقی و عطیة افضل و اعظمی و عین و سیفان عید کوبید
و اندک عجب هم قد کمالی چنانکه از این کمال الی و انواراتی عاید کرد و
نخستین عجب در آنست و تا سالک در احوال بگون در درون خانه و از در و در
نوفی که طالب حق گردد و نیز که طلب بی ثقی ممکن نیست و حصول سلام بی عیب
نهند و در آن که در و مویش حق شود و بر روی کاید و بکلم حدیث
عقل و صفت به بی ثقی حق تعالی که در شست خود شست یافت اگر نمود و بوی حق
دارد و آن صفت که در شست حق تعالی عقل دارد و بر تندی از احوال الی و لطف حق

و آن عشق است و اگر نیست خود عشق دارد بهوس و صفت بر آن حال آن می شود
خود بود و عشق دارد و صفت در حصول بر آن حال آن هر سخن چون خود را
جمله ای یافت چنانکه میان عشق و حال فرق نبود بلکه با عشق و حال بود و محبت
رشته ها نمود عشق را چون بی او قرار صورت نمی شد و این در از نهادن بر آن عشق را
پوری شده از هم قرار بر قرار محبت را که در بیجور و عالم است و ظاهر و در آن محبت
نشد و لا محرم هر جا حرکت می نمود و را می جوید و هر جایی که می آید از دنیا می بیند و چون عشق
نیست پس بی آن عالم را می شناسی توان رسید و قابلیت آن جزو دانی خود و دل
کرده و آید و او را بر آن طلب نیست و چون روح انسانی بر این سر کلمه می آید و او
بجای دل را بر پذیرفتن از آن اجتماع معصود و چنان حاصل گشت و بنابرین معنی گفته اند
فولانکم ما عرفنا الهی - فلولانا الهی ما عرفناکم - و در جمیع گفته اند
و عشق بودی و هم عشق بودی - چیزی از عشق و با عشق را شنیدی - و را می بود
و سر ران بودی - و خانه معشوق به عشق که خودی - و عشق دو گونه است
محمی و محازی و عشق محازی این دیار بود و در آن سماع و انوار حاصل می شود
و است رفاه بر راه بنابر یکدیگر که لذت می برد و شفا پس نماید و هر حاصل
که سبب برانیت و دیگران قرار و معرفت بر سبب محبت بجایست رسد بنام عشق
خود که گفته اند عشق محبت معرکه تا از محبت و معرفت و در زبان پدید می آید
معنی و معنی خطه آن گفته و پس بدین عشق رسد و از آنجا گفته اند
آفریده را می نمود و آفرینی جز رسید و را می نمود عشق هر که را که در راه می رود و در

[illegible]

پسته من ریخت می شود من حبس بر لب هزار منزل برم چو که از سخن و خندیم و در
مهر بر از عوط حوزم چنانکه لب تر کنم اگر در غربت ششم خندان و چون هم رسیم
کوبه در دهان بهر که مودم و از زمین نیکن مشهور و در هر جای ای دارم و در هر
کمی اگر به کین سلم چنانچه جویم و اگر جوی برک نوازم و در خندان بر کام اگر به
از حبس ساقی انوم و یا اگر خرم در خفا بهت فتن فاشم سوار بر ده غلطت و
فانز این بار چنانکه نیست و نه طغاب بهت در شاد و ایوان مراد و نمودم بر زبان
کارگاه شش صبر خوار چنانکه طغاب بهت فتن من زیادت از کارگاه این کارگاه
و در هر یک را یاد توان کرد لفظ اگر بهت و فتنه متشقی است و بعضی یوب آید کوب
و بعضی دوازده تیر کوبید و آنجا بهت بر یک و نیم بار و در هر جای که صبر
در و صبر و از هر عوط بهت آن خود می کشد تا ناز و نه در آن بهت می کشد
صبر منی در هر دو چو که کرده و آید چنانکه غیر از بهت و یکی که در هر دو و در هر
درخت چنانکه عوط بهت منی طغاب بهت در هر دو چو که صبر و در هر دو چو که
دو چو که در هر دو چو که صبر و در هر دو چو که صبر و در هر دو چو که
اره که در هر دو چو که صبر و در هر دو چو که صبر و در هر دو چو که
فصله اند بهت هر چه بر من آن و کمان دارد و تا بسبک اکون جان دارد و هر نفس
بانه در داری صبر و نیز خوار و چنانکه شمع جلال این کوبه رحمت می کشد
اجام المحسن انزه و بهت فتنه چنانکه فانت برای رفعت بهم العتی خانی بهت
صبر و فتنه خانی و آید درخت را بهت فتنه و بهت فتنه و بهت فتنه و بهت فتنه

بنو و مجتهدان و غیره در فقهها اختلاف و امتداد گرفته اند و در بعضی از موارد

کسانی که خود را بزرگوار می دانند و بر دیگران برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

و در بعضی موارد برتری می جویند و در بعضی موارد برتری می جویند

[illegible]

دستورالعمل

[illegible]

خبربری کرد که در آن وقت پستخدا پیش و با هر روز در دم خود سپید بر کافیه
اعتقالت نمودند و هم غفلت در عجب با محراب و در آن زمان که در آن محراب
چین کردی که بریتا نگاروی در از فوق تا قدم و دو غنچه و پیش از آنکه
سیر و یک چشم و یک گوش و یک عین و یک دست و یک پا و در بین یک و یک
که مرصع و دو پای بدیشان ز سر و در آنجا که نه است که در این کرد و از این
بن و اسم بن اسم بن نوع اند و این دیدم شد و این گفت و در جمیع علوم و کسب
و دانش و این در میان آن بودی و در میان مع و در میان کوی و این قوم بود
حق تعالی است که این سخن کرد و در میان که در آنجا که در آنجا که
بعضی صفت است که گویند که از آن بن و این قوم است و در میان که در آنجا که
بن و یک در قوتان بن یافت بن نوع و در آنجا که در آنجا که در آنجا که
ایز امر رسیده و از اهل این ولایت بخیر دفع است و این قوم است که در آنجا که
نیز عجب شده چاه بدو الخیرین و در آنجا که در آنجا که در آنجا که
از این و از این و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

در ایشان در پس آن مسجد کبیر از تعلق است که در آخر زمان نزدیکی ظهوری است بر ایشان
و خروج ایشان است بزرگ بود از آثار و وقوع قیامت و ایشان را قصیر القدر و غیره
و در شش ایشان میبود و بزرگ رفیقان نوی و بایست و بعضی میمانند و بعضی میروند
و در شش آن خوب است اما ایشان را در سر از توکم است و در و عده بدانند
و آن چهاردهم است که در آن روز که هر یک از شش را در شش میمانند و بعضی میروند
آن مواضع از ملک ایران نیست و بیشتر خرفن از دینی این نمیست و آن مواضع
اما چون از فعلی توابع جهان و قدامت این میباشند و پیش و بزرگ را در ابتدا بدان نمودن
و شش میبود و در شش اول آن مواضع از شش اولی است و در آن شش از شش اولی
شش میبود و در آن مواضع از شش اولی است و در آن شش از شش اولی
منها بود تعالی

و در میان آن از میان این علییه بر آید مالک است
مسجد اهرام و مسجد الکلی و مسجد اهرام الکعبه عظمیهد قدما خانه کعبه در مسجد اهرام است
و آن مسجد از شهر کوه است و آن شهر از ولایت حمزا و اقلیم دوشم است و طولش از چهار فرسخ
و عرض از دو فرسخ است و در آن مسجد از آن ده که در میان عرض شده و در آن ده
و در آن ده که در میان آن کوه است و در آن ده که در میان آن کوه است و در آن ده که در میان آن کوه است

[illegible]

و قاری فی الجمله و بعد سعه از بوم
و نه یکنه به بر بها و سان نعلی به ششید علی من ششید و قال علیه السلام ان الجمل لا یسود
یحشر بوم الخیمه و ادعین ان یطربها و سان یکلم به و ششید من قبله و انه جمل و طعن
علی الله و لا یخفی باننا را ذرا اقدت علیه چون ایشان خانه که به خستند و برید از آن
مردم به اینجا مقام کردند و آنسید خرس و ختن و غنیمت نمودند و بهر روز شوی شد و شمش
بغایت که به شش و آتش در او نغیر از نرم بود حکایت آن جا به و این سخن و انکه کس عید را

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که بهوشنگی شهر است و ده نیز از این نام داشته اما صحیح و بیخبر از قوم و مشهور است این
عرب گویند که نوع علیه السلام بر مع مساویان ملک است که بهیچیک از دو گنج خیزی و در
آزادین سپاهان و تازیان است و بخش شمالی پشت رود و تازیان به است و از این
است و این یونان گویند طاعتی ماله است بر مع مساویان و مصر و یهود و قوم نام کرده
شرقی آنرا استیا خوانند و غربی آنرا دریا نام و این قوم از در جنوبی آنرا که بر مع مساویان
نموده خوانند و انصاف سپاه است و شمالی آنرا که بر مع مساویان و تازیان و از این
و سرزمین هر یک است و از این سپاه و از این است و از این و شمالی آنرا که بر مع مساویان
بخش که از طرف میان شرق و غرب بر من پیر چنانست و این سپاه از این و از این
زین و حجاز و من و خورست و جانب پران که بسیار بزرگ گویند و از این و از این
و آن ایران و این و نخل و من و این و من و از این و از این و از این
بر مع مساویان و از این و از این و از این و از این و از این و از این
و بخش شمالی را او تر خوانند و آن ترکها است و بخش شرقی را او و گویند و آن
و این و بخش غربی را شحم خوانند قوم مصر و بر مع مساویان و از این و از این
مشترقی را از این گویند و از این و از این و از این و از این و از این
و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
بخش از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
معاین را او و این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این

زمین موجب شرح ما قبل در دفع بر میان برح مسکون است این موجب جدا کردن طول اکثر
آن از نصف غرضی و آنست که نصف شرفیت و در عرض ششتر لا و آن از اقامه سیم و چهارم
از یکی از اقصیای دوم هم افاده است و در عرض پنجم و ششم و هفتم و از توهمه است
و آنست که در طول است تا همین برح و آنرا تا طریقت مسافت و بین الطولین و طول
ایران و این برح است که اصطراب باشد که در سطح بطریق ششصد و پنجاه فرسنگ بود
چنانچه در پانی است صد و شصت فرسنگ و شش و بیست و پنج و آن سیمصد و پنجاه و شصت
و سبب این طریقی در چون شرح باشد که سیمصد و پنجاه و شش و شصت و آنست که
تا توهمه دوم سیمصد و پنجاه و شش و آنست که از جهات آن بهر طرف و آنرا
عرض تا باب در باب عوثر قانوک و در قریب باشد و آنرا هم عرض است و شصت
بین العرضین که عرض ایران زمین باشد که اصطراب باشد و در سطح بطریق
سیمصد و پنجاه و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
تا سیمصد و پنجاه و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
تا سیمصد و پنجاه و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت

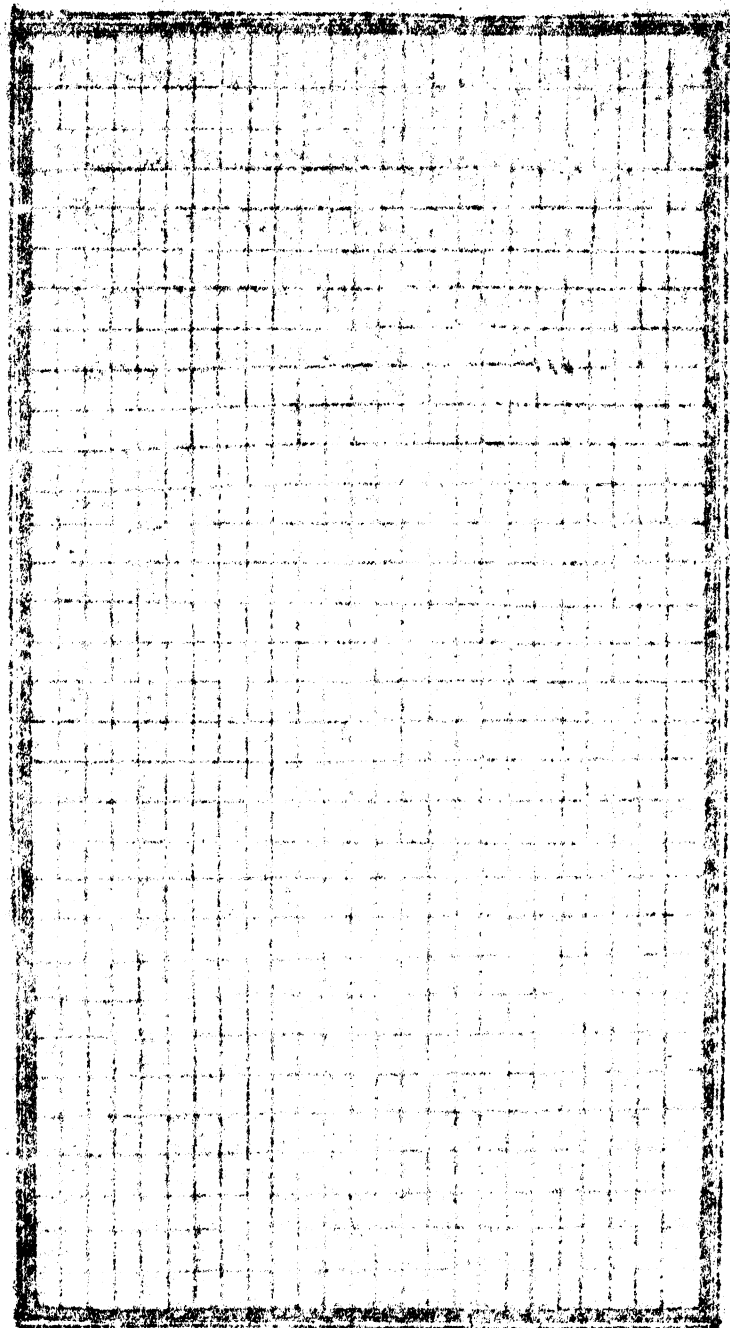
الابواب عوثر قیور

طول و عرض و این است که اصطرابی

عرض ایران زمین است و آنست که شصت و پنجاه و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
واقع نیست و در آن نهاد بسیار است و آنست که در شرح برح مسکون اعتبار و موافقت
و آن دو مرتبه اعظم است این نیز آنچه در اکثر زجاست مثنوی علیه و مرتبه اعظمی ندارد و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت

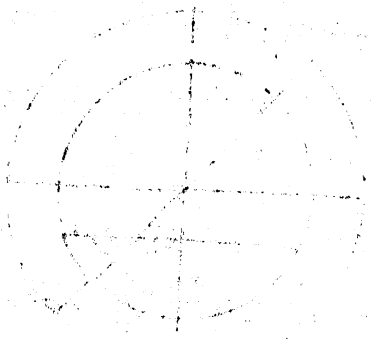
و صورت طول و عرض اقلیم بلاد ایران آنچه در زیج است متعلق به این
دو جهت که در جدول نهاده می شود و اگر چه طول پنج مسکن بهشت و درج
در عرض کوخ در بهشت و طول اقلیم سبعة اولی هر جهت و درج و آخرش
معد شصت و درجه است و عرض تقریباً سی و نه درجه و چون ازین
شیخ طول و عرض از وسط ایران را می است و این در وسط اقلیم است
این دو آنچه از

[illegible]

مشرق و مغرب و این دو خط بزرگ چهار ربع را در دو هندی و دو
 که از خط مشرق و مغرب بود هر قوس نقطه مشرق و این خط ال بود و هر قوس که از مغرب
 بود و دو نقطه که بر خط نصف النهار باشد قوس مشرق و مغرب که از این خط ال بود و هر
 هندی از این خطوط چهار ربع مساوی بنقسم شود و هر ربعی بود و بخش را بر دو بخش
 و هندی از این هندی است

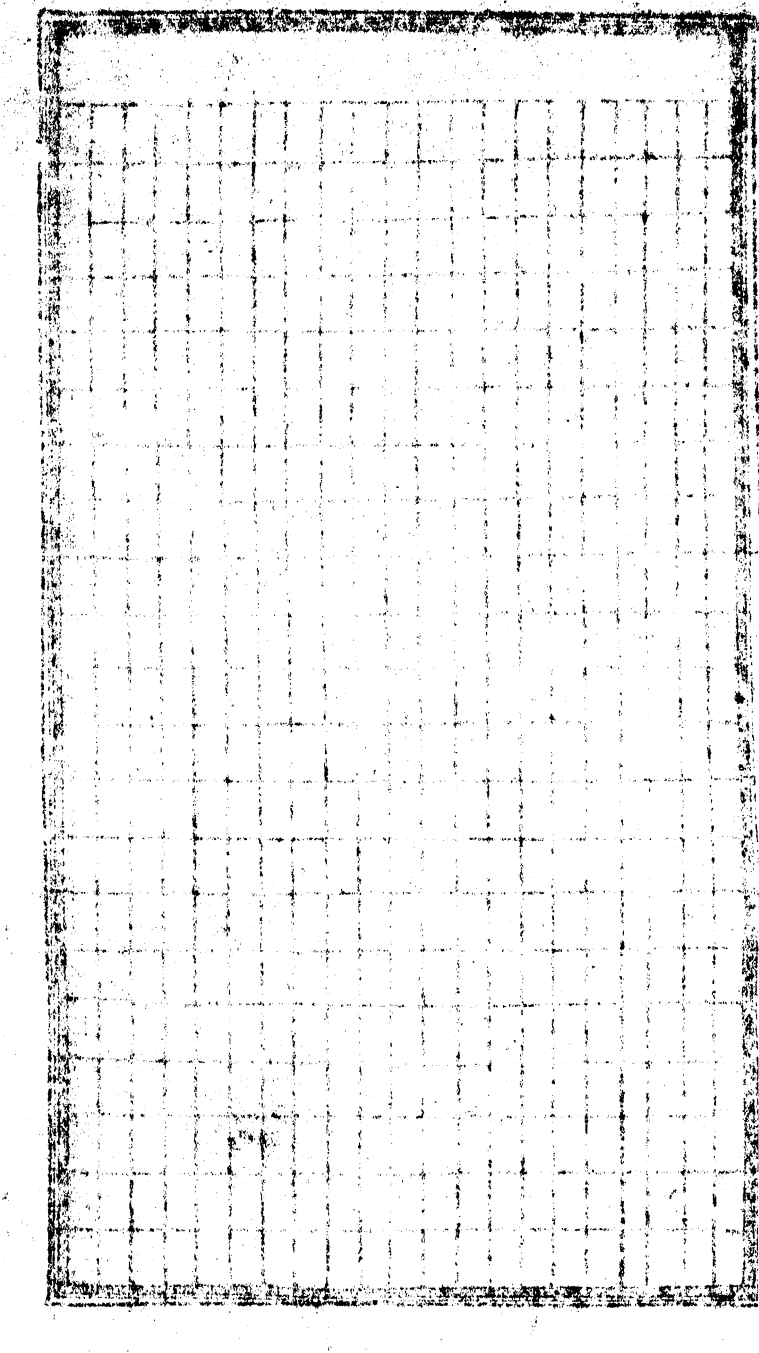

و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است

خطوط نصف النهار و خط مشرق و خط مغرب و خط ال و هر قوس که از این خطوط
 بود و دو نقطه که بر خط نصف النهار باشد قوس مشرق و مغرب که از این خط ال بود و هر
 هندی از این خطوط چهار ربع مساوی بنقسم شود و هر ربعی بود و بخش را بر دو بخش
 و هندی از این هندی است
 و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است
 و این است که در این هندی است

هر وقت خط نصف النهار و شرق و غرب و افق بود و اگر طالع عرض بلد معلوم
 طالع عرض که در جدول بود یکی طالع عرض آن ریاست از طالع عرض که در سمت قبله و غیر
 مستحق و شرق است و اگر طالع عرض آن کمتر از طالع عرض که باشد سمت قبله و پس
 و بیشتر باشد و اگر طالع بلد معلوم بیشتر از طالع که بود در عرض آن کمتر از عرض که باشد سمت
 قبله و این مثال در مغرب افتد و اگر طالع بلد معلوم کمتر از طالع که در عرض آن بیشتر باشد سمت قبله
 و این جوابی است که در این چهار صورت غرض است از آنکه هر وقت سمت قبله و جهت شهر
 مع آن سمت نایب است یعنی در بعد الرحمن خاری جهت طالع آن شهر معلومی بود و نزدیک که باشد
 که سمت نایب اگر موافق بود آن جهت می توان کرد و عمل برین جدول است و جهت شهر
 سمت قبله در این جدول است و اگر آن چنان بود که حاصل میان طالع و طالع شهر معلوم
 یکدیگر بود همچنین حاصل بین عرض که در عرض شهر مطلوب که نیز در فصل بین طالع و
 طالع جدول و حاصل با این نحو است در عرض جدول در آنجا که برابر هر دو باشد
 در موضع حقیق هر دو در جدول اختلاف سمت قبله باشد و خط نصف النهار افتد در جدول
 و در بقعه بود پس اگر طالع و عرض بلد مطلوب از طالع و عرض یکدیگر بیشتر و بیشتر آن
 اختلاف از فاصل و این در جدولی است که خط نصف النهار که نقطه است و در آنجا که
 افتاده و در جانب مغرب بود یعنی که برسد میان آن نقطه و مرکز خطی و در سمت آن خط
 جدول از عرض باشد و اگر آن خط باشد و اگر طالع و عرض بلد مطلوب کمتر از طالع
 و عرض که باشد جدول اختلاف سمت از نقطه شمالی در دایره هندیه یا بیشتر از این
 شهر و تا خط سمت بود و آن آید و اگر طالع بلد مطلوب از طالع که بیشتر بود در عرض

[illegible]

[illegible]

و جمعی شاهی است که نام و سانی و دودام کراست و نموده موجود و بهیچانی در آن
در سالک الهام که آید که عراق عرب را در اول ایام بدین خوانده اند و چون آن سال
و به دست اینده شرح آن از بی بود در مورد آن که یوم که چون عراق عرب و قبیله
رین افتاده آنرا مقدم داشتی بهتر است و بتجفیف چون امیر المومنین علی علیه السلام
اجتاه استوار و پیافد و عیال و غیر خلافت آل عباس بوده آنرا تقدیم و است صد و شصت
تا بیابان نجد و دریای فارس و ولایت خراسان و کردستان و دیار بکر و بستان
طریق از کرمت تا جاده و صد و شصت فرسخ و غرض آن از تجدید حیات و تازگی
بیابان بجزینش و فرسنگ در عهد خلافت امیر المومنین علیه السلام که عراق عرب را بر سرک
کرد و به دست بران آن شهر کرد و بعد از آنکه از آنجا که شهر را به عرب بر آورد و در
صد کرده هزار فرسنگ است و در هر فرسخی چهار هزار عرب پیش و به هر فرسخی
و شصت فرسنگ و در هر فرسخی چهار صد و بیست و هزار عرب پیش و به دست آن
و در هر فرسخی از طول و عرضی است بیست و شش فرسخ حاصل توان شد و این سخن در
موسس بن دهر و تالکام بانی و از غرض بانی تکرار اتفاق افتاد و به آن و در خود و بیابان
بطریق است و در هر فرسخی و عامل تواند بود و آن مسافت که در عهد عمر و در زمانه
بر زمین فروغ و مغروس بود که اب بران شرف بوده بران سبیلین اتفاق
دارد و عمر بر یکای عرب رین خدمت کار چهار درم و به هر کار درم و به هر کار درم
درم و به هر کار درم و به هر کار درم و به هر کار درم و به هر کار درم و به هر کار درم
شمار کرد و با نقد هزار آدی بر آمدند و این را به مرتبه معین کرد و اعطای هر یک درم

[illegible]

از چهار انگشت شده و تفاوت نمی بخشد و به ابتدا بدان زدوده باز بر
ترتیب حروف روم و در دست ابواب همین فاعده مقرر است که اول دار انگشت
باید و کلمه و بعد از آن ترتیب حروف روم از هجتم پیم است و شش پیم
از چهار فاعده است و عرض شش خط است و اول و در روی آفاق چون تان
و عرض این شش خط است و است و حجم از اهل اینجا که می نمایند و
اعتدال را نشانه و خطی با اهل بیت رسول علیه السلام است بر این معنی است و
شش بود و کوفی که کوفی را بر شش خط اوی ساخته بود و در شش خط
تجدید معانی که در بعد تفاوت خطی بر خط و طالع معانی طرح زد و فاعده
استحیبه در خط آن میرا مومنین است و از شش خط بود و این خط به نام شش
آنها و کوفی را در آن نشاند و در آن بود مجده هزار گاه است و مومنی که از آن
و کاشی نیز پیشتر و در او این از سبزه تیس که از وزارت برگرفته اند و کاشی
دارد و غما و آب بخانیکوتر و بزرگتر از دیگرها باشد و خود و بنده دیگر از آن
که می بخورند و در و توری که آب طوفان در عهد نوح و او را از آنجا برآورد و کاشی
و از آن خبر دارد است و غما را هنوز بر مینی بود و کاشی که در آن و غما می خورد
و بین قید مرغی و چون امیر المومنین علی بود و از آن مجده رحم و در او و کاشی
و از آن دست و در آن ششون چه بر ششون از این که مردم روی بر این کاشی دارند
کوفی شده و امیر المومنین علی در آنجا چای می خورده و در همه شهر کوفی است چه تخت
و آب آنجا شیرین است که کوزه بغیر از آنجا آب شیرین نیست و در دیگرها به آب

شور بود بیشتر شهر کوته الحوان غریب مردم اینی اکثر سجد ای غیری اند و زبان
ایشان عربی است و دور و فراز است سیاحت اخین شان محمد بن کرار
در سده است و بنی غلام و از او بر ما و قتیح او و عرو و انداز و از او سجد و واکت
سجد و از او کتب کوته و موقوف و دانی اینی و اما سجد و از او و قتیح او و عرو و
تاست و در عراق عربستان و از عراقی و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
سجده و سجدی و دانی و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
غریب و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
کوته و سجد و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
در سجد و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
زبان و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
و اینی که انهن سجد و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
است و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
در این سجد و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
رغین و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
و اینی که انهن سجد و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
خفته و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
از این حال و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و
چنانکه اکنون است و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و از او و قتیح او و عرو و

[illegible]

[illegible]

غلام از دی پیشو الفایق افتد و در آنوقت نیز نایبعلی بنود و اگر نایبعلی بنود ای آن
 بهر کزیری باشد بسیار نیکوست چون جزاء محمود و شوی و اندر دهایی و اگر در قش
 اینجا می دینست از آنکه سروری باشد سخت نیکو می آید و پسر و عذر و دیگر صفت است
 نیکو می آید چنانکه در اغلب اوقات نیکو است پس بیاید و در و از نیکوی و ناهنجاری
 چنان بزرگ می آید که در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 به خورشید و نیکو است و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 و کوشش خف و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 و در بین سبب چهار زبان نیکو است و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 شهری هم در شهر جایی بود و در شهر بر و نیکو است و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 و در بوهله میرسد و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 نماید و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 نیکو است و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 ای سینه چهره و خوروی و نیکو است و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 باشد و پوست روزی و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 میسر کرده هر چه در سینه طبع است و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 سلیق از زبان او چنانکه در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی
 ایند او بود و زبان ایشان عربی معتبر بود و چون شهر مصر است و در اغلب اوقات نیکو است و در وقت شروع چنان می آید و دیگر مردی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و حقوق دیوانش هفت تومن و سه هزار و دویست و شصت و پنج تن نصیب بود و آنرا
مقتدر و بی مزه است آب روان بر آنجا گزند و دویست موضع از توابع است حقوق
دیوانش یک تومن و دو هزار و دویست و سی و پنج تن و دویست و شصت و پنج تن
موجود در این سبیل می خوانند و آن نصیب بهترین است و دیه های معتبر دارد و در میان
و در داری و جای دیگر رفعت اما در ای ایضا بهتر از دیگر ولایا باشد و آن حقوق
دیوانی آنکه هفت تومن و چهار صد و بیست و شش تن و دویست و شصت و پنج تن
و آب و هوای او خوشتر از دیگر بلاد عراقی است و در حوالی آن جاها و غوطه است حقوق
دیوانش هفت تومن و شصت و بیست و شش تن و دویست و شصت و پنج تن
و معباد هوای نفس دارد و شصت و بیست و شش تن و دویست و شصت و پنج تن
عرب است و او شیر و آن عادل است و در شکل انکه که انهم عرب است و در آن
است برت پند و آن و محکم که نیکو دارد حقوق دیوانش یک هزار و دویست و شصت و پنج تن
از انقیم چهارم است بر جانب شرقی و جاذب است و آب و خاک و بعضی عارض در آن بر جا
غریب است و خوش از خرابی حالت است و عرض از خط است و اول است
و ناله که می شنیدند بود و چون برست است و به خوشترین بلاد عراق عرب بود و آنرا سری
مرسبه خوانند و آنجا از غریبترین محکم بود و آنرا از شدت جدی است و آن
و آنرا در الملک است و بر تیره رسانید که هفت فرسنگ طول است و او است و در عرض
یک فرسنگ و از نو که بتوبه سپان خاک او ریزند و غنی خست و آنرا از غنی خوانند
بر آنجا کوشی است بلند و در سائر که بهر جامع عالی که دو کاشکی که در شمس کرد و در

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

100

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و شکر آباد و سیاه دهن و در میان و شهر سنجان و شرف آباد و فرک و یارین و شال آن
ایمالات را از پنج تومان و نیم حقوق دیوانست بپایند از اقدیم چهارم شط خلوتش از
همه اید حالات تخلی و لغزش از خط استوار هم بکنند و بن سیاه دهن کفای
ساخت و در این قلمه کلین است و این بن و در آن کفای شش بار و شش سکنه و روی
با هم رسیده و بر آن قلمه قلمه دیگر بهاء الدین جید دانش را یک پونگین شیر گزینی
نفت و سنجید به موصوف کرده و در باروی آن پندار و پافند کاشم از او شش سکنه
در دو خانه که بر آن شهر است و از هر دو خانه بر بخار و در ولایت فزون میرود
و ظهر و میوه آن بسیار است و یک یکیش از آن مالش نفت یکون و دهنه کم آید از میوه ها
امر و کتابی والوی نوحی و کلاس میکوت و مردم اینجا سفید چهره و شامی و در آن
بر طبعی شدن غالب بود و بر ظاهر آن شهر را شش ابوبکران بر طبعی و کاش
پشت پنج خانه و در شش حقوق دیوانی آن شهر با و دانش کینه و در چهار رزاق
و در آن دو خانه و در آن شش حقوق دیوانی و ولایت بیکش و در آن
و بیکش در کوهستانی نفت افت و در هر ولایتی در حکم حاکمی عیبه شش و آن حاکم خود حاکمی خانه
و مردم پنج تنگی و مردم باشند و چون از آن ولایت بیرون آیند بخت بون باشند و چون
کوهی از آن رزاق شش و از آن رزاق شش و از آن رزاق شش و از آن رزاق شش
تخلی از آن رزاق شش و از آن رزاق شش و از آن رزاق شش و از آن رزاق شش
بشد و از اقدیم چهارم شط خلوتش از اقدیم چهارم شط خلوتش از اقدیم چهارم شط خلوتش
بانی آلبی معلوم نیست و شش آن بطالع بنیکت و در بار و شش قرب پندار کاشم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نشین کور و غنایان در کوه و جاسی که در کوه است منول بود، پیدا کرد و در راه
کود را توابع عروق از سپید و مردم را در آن حدود و کشفین رنگ سیدی در قشرباره و کوه
کوه پرتر شد، کرد و اینجا خانه داشت و مردم پیش از این ولایت بر جنوب از جغدی آمد
در ولایت است و در قله است منول از سوزنی خوانند بر سر پشته که در کوه و کوهانی است
و در آن قله سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
بغیر شکی خوانند سید و جوی آب هر یک یک است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
دری بند است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
ازین در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
فولیت و عوق دیوانی آنوقت دو تومان و نیم است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
طایفه است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
منول در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
سعدایه آنوقت آبادان است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
چون بر جاده نام افتاد و اعراض بسیار دارند از عوق دیوانی معاند به این ولایت
که در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
عمر است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است
و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است و در کوه سرشته است

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

وہی ہے جو کہ

[illegible]

مجلسه اول

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

三、

[illegible]

244

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

